ROK XX WARSCHAU, DNIA 31 MAJA 1943 R. ZESZYT 5

WIADOMOŚCI URZĘDU PATENTOWEGO

TREŚĆ

CZĘŚĆ I

CZĘŚĆ II

INHALT

TEIL I

TEIL II

Prenumerata wynosi: półrocznie zł 15.—, rocznie zł 30.— Cena ogłoszeń na 2, 3 i 4 str. okładki oraz po tekście: 50 gr od wiersza 1 mm szpalty redakcyjnej. Administracja: Elektoralna 2, pokój 168, tel. 688-54. Godziny przyjęć 9 — 15, w soboty 9—12.

USTAWY, ROZPORZĄDZENIA, KOMUNIKATY

45

ZARZĄDZENIE

o pomocy prawnej w sprawach cywilnych między władzami sprawiedliwości Generalnego Gubernatorstwa a okupowanymi obszarami wschodnimi

Z dnia 27 kwietnia 1943 r.

W odniesieniu do pomocy prawnej w sprawach cywilnych między władzami sprawiedliwości Generalnego Gubernatorstwa a okupowanymi obszarami wschodnimi zarządzam:

I. Wezwania władz Generalnego Gubernatorstwa

2. Nieniemieckie władze sprawiedliwości w Generalnym Gubernatorstwie winny przesyłać wnioski o doręczenie i wezwanie o pomoc prawną bezpośrednio właściwemu generalnemu komisarzowi (wydział spraw prawnych) na okupowanych obszarach wschodnich.
2. Niemieckie władze sprawiedliwości w Generalnym Gubernatorstwie winny kierować wnioski o doręczenie i wezwanie o pomoc prawną do gubernatora okręgu (wydział sprawiedliwości). Ten przesyła je po zbadaniu właściwemu generalnemu komisarzowi (wydział spraw prawnych) na okupowanych obszarach wschodnich.
3. Jeżeli nie można ustalić, do którego generalnego komisariatu należy miejscowość wchodząca w rachubę dla załatwienia wezwania, to wezwanie należy przesłać właściwemu Komisarzowi Rzeszy. Jeżeli nie można także ustalić, do którego Komisariatu Rzeszy miejscowość należy, to wezwanie winno się przedłożyć drogą służbową Kierownikowi Głównego Wydziału Sprawiedliwości w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa.
4. Wezwania o pomoc prawną muszą określać całkowicie i wyraźnie przedmiot wezwania o pomoc prawną i zawierać jasne, łatwe do zrozumienia przedstawienie stanu rzeczy. Aktów nie należy zasadniczo przesyłać w załączeniu w celu wyjaśnienia wezwania.

Ponieważ zainteresowani nie mogą z reguły przestrzegać terminu do przeprowadzenia dowodu na okupowanych obszarach wschodnich, należy dążyć celowo do tego, ażeby zrzekli się zawiadomienia o terminie do przeprowadzenia dowodu. Sąd winien wskazać w wezwaniu na to zrzeczenie się.

II. Wezwania władz sprawiedliwości okupowanych obszarów wschodnich

1. Niemieckie władze sprawiedliwości okupowanych obszarów wschodnich przesyłają wnioski o doręczenie i wezwanie o pomoc prawną bez dołączenia przekładu bezpośrednio właściwemu sądowi niemieckiemu w Generalnym Gubernatorstwie.
2. Wnioski o doręczenie i wezwanie o pomoc prawną, wychodzące od nieniemieckich władz sprawiedliwości lub odpowiednich placówek na okupowanych obszarach wschodnich, kieruje generalny komisarz do właściwego sądu niemieckiego w Generalnym Gubernatorstwie.

   Wezwania, które w sprzeczności z niniejszym wpływają bezpośrednio do sądów wezwanych, należy przesłać niezałatwione właściwemu generalnemu komisarzowi.
3. Wnioski o doręczenie załatwia zawsze sąd niemiecki bez względu na to, czy chodzi o doręczenia osobom podlegającym sądownictwu niemieckiemu czy nieniemieckiemu. Sąd niemiecki może się przy tym posługiwać w odpowiednich wypadkach pomocą nieniemieckich władz sprawiedliwości.

   Wezwania o pomoc prawną załatwia sam sąd niemiecki, jeżeli chodzi o przesłuchanie osób posiadających obywatelstwo niemieckie lub osób narodowości niemieckiej; to samo obowiązuje, gdy w tej samej sprawie o pomoc prawną obok osoby posiadającej obywatelstwo niemieckie lub osoby narodowości niemieckiej muszą być przesłuchane także inne osoby. W innych wypadkach sąd niemiecki przekazuje sprawę o pomoc prawną do załatwienia właściwemu sądowi nieniemieckiemu. Jeżeli załatwienie przez sąd nieniemiecki w poszczególnym wypadku nie byłoby wskazane, wówczas sąd niemiecki winien załatwić wezwanie. Po załatwieniu sąd nieniemiecki przekazuje załatwione akta z powrotem sądowi niemieckiemu. Sąd niemiecki odsyła załatwione akta do właściwej niemieckiej władzy na okupowanych obszarach wschodnich (por. wyżej p. 1 i 2).
4. Co do formy dowodów o załatwieniu wniosków o doręczenie należy stosować odpowiednio rozdział III zarządzenia o pomocy prawnej w sprawach cywilnych między władzami sprawiedliwości Generalnego Gubernatorstwa a sądami Rzeszy Niemieckiej z dnia 10 maja 1940 r. (Dz. Rozp. GG II str. 312).

III. Egzekucja

1. Tytuły, wydane przez sądy niemieckie na okupowanych obszarach wschodnich lub sporządzone przed notariuszami niemieckimi na okupowanych obszarach wschodnich, podlegają wykonaniu w Generalnym Gubernatorstwie w jednakowej mierze jak w Altreich.
2. Tytuły, wydane przez sądy niemieckie w Generalnym Gubernatorstwie lub sporządzone przed notariuszami niemieckimi w Generalnym Gubernatorstwie, podlegają wykonaniu na okupowanych obszarach wschodnich jak tytuły pochodzące z Rzeszy Niemieckiej.

IV. Język

W sprawach o pomoc prawną używa się języka niemieckiego. O ile sąd nieniemiecki sporządził w języku nieniemieckim pisma służące do załatwienia wezwania, winien załączyć przekład w języku niemieckim.

V. Koszty

Kosztów powstałych w związku z udzieleniem pomocy prawnej nie zwraca się. Dotyczy to również wynagrodzeń płaconych biegłym i świadkom. Sąd wezwany winien jednak koszty powstałe u niego podać do wiadomości władzy wzywającej, by koszty te mogły być ściągnięte od strony obowiązanej do ponoszenia kosztów.

Krakau, dnia 27 kwietnia 1943 r.

Kierownik
Głównego Wydziału Sprawiedliwości
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa

(—) *Wille*

(Dz. Rozp. GG. str. 195)

46

NIEMCY

ROZPORZĄDZENIE
z dnia 15 lutego 1943 r.
o prawie patentowym w Lotaryngii

§ 1

Wprowadzenie prawa Rzeszy w Lotaryngii

(1) Począwszy od dnia 1 marca 1943 r. zyskują moc obowiązującą w Lotaryngii: ustawa z dnia 5 maja 1936 r. o patentach (*RGBl.* 1936, II, str. 117; 1938, II, str. 129; 1941, II, str. 372) [1]) oraz ustawa z dnia 5 maja 1936 r. o wzorach użytkowych (*RGBl.*, II, str. 130) [2]) wraz z przepisami uzupełniającymi.

(2) Sprawy sporne dotyczące patentów (§ 51 ustawy o patentach) przydziela się Sądowi Krajowemu w Metzu również na okręgi innych Sądów Krajowych w Lotaryngii.

§ 2

Utrzymanie w mocy istniejących w Lotaryngii patentów

(1) Patenty, które w dniu 1 lipca 1940 r. korzystały w Lotaryngii z ochrony na podstawie przepisów prawa francuskiego, zatrzymują tamże moc tak długo, jak długo korzystają z ochrony również we Francji.

(2) Jeżeli właściciel takiego patentu lub jeden ze współwłaścicieli w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zamieszkuje lub ma siedzibę w Wielkiej Rzeszy Niemieckiej, w Alzacji, Lotaryngii lub Luksemburgu, albo posiada w tymże dniu w Alzacji, Lotaryngii lub Luksemburgu przedsiębiorstwo wchodzące w rachubę przy stosowaniu danego wynalazku, natenczas patent zatrzymuje moc w Lotaryngii tak długo, jak mógłby pozostać w mocy we Francji, również w przypadku przedwczesnego wygaśnięcia we Francji wskutek nieuiszczenia opłat rocznych. W tym przypadku prawo z patentu pozostającego w mocy może być przeniesione na Lotaryngię w drodze umowy zawartej w dowolnej formie.

(3) Ochrona patentu kończy się w Lotaryngii, jeżeli właściciel patentu zrzeknie się tej ochrony w drodze pisemnego oświadczenia u Szefa Administracji Cywilnej w Lotaryngii.

(4) Do dochodzenia roszczeń z patentów przed sądami mają zastosowanie przepisy o postępowaniu, obowiązujące w odniesieniu do patentów niemieckich. Dla skarg właściwy jest w Lotaryngii wyłącznie Sąd Krajowy w Metzu.

(5) Do patentów należy stosować analogicznie § 8 ustawy z dnia 5 maja 1936 r. o patentach, z tym jednakże zastrzeżeniem, że w miejsce postanowienia Rządu Rzeszy wchodzi postanowienie Szefa Administracji Cywilnej w Lotaryngii.

(6) Rozporządzenie niniejsze nie narusza stosowania przepisów o majątku nieprzyjacielskim w odniesieniu do patentów.

§ 3

Używanie środków lokomocji wolne od ochrony patentowej

(1) Na urządzenia przy środkach lokomocji i środkach żeglugi powietrznej, które dostają

---

[1]) Patrz *Wiadomości Urzędu Patentowego* 1936 r., zeszyt 9, poz. 68; zeszyt 10, poz. 76; 1941 r., zeszyt 12, poz. 159. — *Red.*

[2]) Patrz *Wiadomości Urzędu Patentowego* 1936 r., zeszyt 11, poz. 85. — *Red.*

się do Lotaryngii jedynie przejściowo, nie rozciąga się działanie patentów wymienionych w § 2.

(2) Środki lokomocji, środki żeglugi powietrznej i inne przedmioty, nie przeznaczone do nieruchomego miejscowego użycia, należące do Rzeszy, mogą być używane w Lotaryngii również wówczas, gdy używanie wkracza tam w ochronę patentu utrzymaną w mocy na podstawie § 2.

§ 4

Rozciągnięcie mocy niemieckich patentów i wzorów użytkowych na Lotaryngię

(1) Moc patentów zgłoszonych w Urzędzie Patentowym Rzeszy oraz patentów zgłoszonych w Urzędzie Patentowym w Wiedniu i korzystających z ochrony w Starej Rzeszy na podstawie rozporządzenia z dnia 27 lipca 1940 r. dotyczącego prawa o patentach i wzorach użytkowych (*RGBl.*, I, str. 1050) [1]), rozciąga się począwszy od dnia 1 marca 1943 r. na Lotaryngię. Dotyczy to również działania ochrony tymczasowej, rozpoczynającej się z chwilą publikacji zgłoszenia patentowego.

(2) Moc wzorów użytkowych, zgłoszonych w Urzędzie Patentowym Rzeszy po dniu 30 czerwca 1940 r., rozciąga się począwszy od dnia 1 marca 1943 r. na Lotaryngię.

(3) Rozciągnięcie mocy patentu, tymczasowej ochrony patentowej lub wzoru użytkowego nie następuje, o ile i jak długo stoją im na przeszkodzie w Lotaryngii prawa o takiej samej treści, korzystające z ochrony na podstawie § 2.

§ 5

Prawo dalszego używania

(1) Rozciągnięcie mocy patentu, tymczasowej ochrony patentowej lub wzoru użytkowego nie wywiera skutków przeciwko temu, kto w dniu 1 lipca 1940 r. w Lotaryngii lub — jako ewakuowany z Lotaryngii — we Francji dany wynalazek już stosował albo poczynił potrzebne do tego przygotowania. Stosowaniu tego przepisu nie stoi na przeszkodzie okoliczność, że używanie wynalazku zapoczątkowane przed dniem 1 lipca 1940 r., albo potrzebne do tego przygotowania, podjęte przed wymienioną datą, zostały przerwane na skutek wojny.

(2) Osoba, przeciwko której rozciągnięte prawo zgodnie z powyższym nie wywiera skutków, jest uprawniona do stosowania danego wynalazku w Lotaryngii na potrzeby własnego przedsiębiorstwa i to zarówno we własnych, jak i w cudzych warsztatach. Uprawnienie to może być dziedziczone lub zbywane jedynie łącznie z przedsiębiorstwem.

[1]) Patrz *Wiadomości Urzędu Patentowego* 1941 r., zeszyt 3, poz. 34. — *Red.*

§ 6

Prawo używacza uprzedniego

Jeżeli moc patentu rozciągniętego jest ograniczona przez prawo używacza uprzedniego, wówczas ograniczenie to działa również w Lotaryngii.

§ 7

Licencje umowne

(1) Licencje umowne, udzielone przed rozciągnięciem mocy patentu, mają moc także w Lotaryngii, o ile to nie sprzeciwia się umowie lub oczywistemu celowi udzielenia licencji.

(2) Jeżeli rozciągnięcie licencji powoduje podniesienie jej wartości, które nie ulega wycenieniu już na podstawie pierwotnych umów, natenczas może licencjodawca żądać od licencjata stosownego wynagrodzenia.

§ 8

Wejście w życie

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 1 marca 1943 r.

(Blatt für Patent-, Muster- u. Zeichenwesen 1943 r., zeszyt 3, str. 27)

47

ROZPORZĄDZENIE

z dnia 15 lutego 1943 r.

o prawie o znakach towarowych w Lotaryngii

§ 1

Wprowadzenie prawa Rzeszy w Lotaryngii

Począwszy od dnia 1 marca 1943 r. zyskuje moc obowiązującą w Lotaryngii ustawa z dnia 5 maja 1936 r. o znakach towarowych (*RGBl.*, II, str. 134) [2]) oraz ustawa z dnia 12 lipca 1922 r. o przystąpieniu Rzeszy do Porozumienia Madryckiego o międzynarodowej rejestracji znaków fabrycznych lub handlowych (*RGBl.*, II, str. 669) wraz z przepisami uzupełniającymi.

§ 2

Utrzymanie w mocy istniejących w Lotaryngii znaków towarowych

(1) Zarejestrowane na podstawie przepisów prawa francuskiego znaki towarowe, które w dniu 1 lipca 1940 r. korzystały z ochrony w Lotaryngii, zatrzymują tamże moc na czas trwania

[2]) Patrz *Wiadomości Urzędu Patentowego* 1936 r., zeszyt 12, poz. 93. — *Red.*

piętnastoletniego okresu ochrony, który biegł już w dniu 1 lipca 1940 r.

(2) Oznaczenia towarów, które już w dniu 1 lipca 1940 r. były stosowane w Lotaryngii a w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia uważane tam są w zainteresowanych kołach za oznaczenia wyróżniające towary określonego przedsiębiorstwa, podlegają ochronie na podstawie § 25 ustawy z dnia 5 maja 1936 r. o znakach towarowych.

(3) Znaki zarejestrowane międzynarodowo, które w dniu 1 lipca 1940 r. korzystały z ochrony w Lotaryngii, zatrzymują także moc zgodnie z przepisami Porozumienia Madryckiego o międzynarodowej rejestracji znaków fabrycznych lub handlowych *(RGBl.*, 1937, II, str. 608) na czas trwania dwudziestoletniego okresu ochrony, który biegł już w dniu 1 lipca 1940 r.

(4) Rozporządzenie niniejsze nie narusza stosowania przepisów o majątku nieprzyjacielskim w odniesieniu do praw wymienionych w ust. 1 do 3.

§ 3

Rozciągnięcie mocy niemieckich znaków towarowych na Lotaryngię

(1) Moc zarejestrowanych znaków towarowych, których ochrona jest unormowana przepisami ustawy z dnia 5 maja 1936 r. o znakach towarowych, zostaje rozciągnięta na Lotaryngię z dniem 1 marca 1943 r.

(2) Rozciągnięcie mocy znaku towarowego nie następuje, o ile i jak długo stoją mu na przeszkodzie w Lotaryngii znaki mogące być z nim pomieniane a przeznaczone dla towarów tych samych lub tego samego rodzaju, korzystające z ochrony na podstawie § 2.

(3) Jeżeli na podstawie ust. 1 uzyskują na Lotaryngię moc znaki towarowe pochodzenia niemieckiego, austriackiego lub niemiecko-sudeckiego, które mogą być ze sobą pomieniane i zostały zarejestrowane na towary te same lub tego samego rodzaju, natenczas do używania znaku austriackiego pochodzenia potrzeba zgody właściciela znaku pochodzenia niemieckiego, a na używanie znaku niemiecko-sudeckiego pochodzenia — zgody właścicieli znaków pochodzenia niemieckiego i austriackiego.

§ 4

Ochrona znaków międzynarodowych

Międzynarodowo zarejestrowane znaki, chronione w Rzeszy Niemieckiej, korzystają w Lotaryngii z ochrony o tyle, o ile nie stoją im tam na przeszkodzie znaki mogące być z nimi pomieniane i przeznaczone do oznaczania towarów tych samych lub tego samego rodzaju, korzystające z ochrony na podstawie § 2.

§ 5

Znaki wolne

Rozciągnięcie mocy znaku, dokonane na podstawie § 3 lub 4, nie stoi nikomu na przeszkodzie w używaniu znaku w Lotaryngii, o ile znak ten jest tam uważany już od dnia 1 lipca 1940 r. za znak wolny.

§ 6

Termin zużycia

Jeżeli moc znaku została rozciągnięta stosownie do § 3 lub 4, to towary, opakowania i listy handlowe, zaopatrzone prawnie w Lotaryngii przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia w ten znak lub w znak, który mógłby być z nim pomieniany, mogą być tam jeszcze zbywane lub zużywane do dnia 31 grudnia 1944 r. w sposób dotychczasowy.

§ 7

Rozciągnięcie mocy znaków towarowych zarejestrowanych również międzynarodowo

Jeżeli właścicielowi znaku towarowego wymienionego w § 3 ust. 1 przysługuje w Lotaryngii ochrona znaku na podstawie rejestracji międzynarodowej, natenczas, o ile chodzi o towary te same lub tego samego rodzaju, w miejsce ochrony uzasadnionej rejestracją międzynarodową wstępuje ochrona niemieckiego znaku towarowego.

§ 8

Zastrzeżenie mocy innych przepisów

Niniejsze rozporządzenie nie narusza ograniczeń dotyczących używania zarejestrowanych znaków towarowych oraz innych oznaczeń towarowych, wynikających z innych przepisów.

§ 9

Wejście w życie

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 1 marca 1943 r.

(Blatt für Patent-, Muster- u. Zeichenwesen 1943 r., zeszyt 3, str. 26—27)

48

ROZPORZĄDZENIE
z dnia 15 lutego 1943 r.
o prawie o wzorach zdobniczych w Lotaryngii

§ 1

Wprowadzenie prawa Rzeszy w Lotaryngii

Począwszy od dnia 1 marca 1943 r. zyskuje moc obowiązującą w Lotaryngii ustawa z dnia

11 stycznia 1876 r. o prawie autorskim do wzorów i modeli (*RGBl.* 1876, str. 11; 1922, II, str. 774; 1923, II, str. 494) [1]) wraz z przepisami uzupełniającymi.

§ 2

Utrzymanie w mocy praw ochrony wzorów istniejących w Lotaryngii

(1) Wzory i modele, które w dniu 1 lipca 1940 r. korzystały w Lotaryngii z ochrony na podstawie przepisów prawa francuskiego, zatrzymują tamże moc tak długo, jak długo są chronione we Francji.

(2) Jeżeli właściciel takiego prawa ochrony lub jeden ze współwłaścicieli w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zamieszkuje lub ma siedzibę w Wielkiej Rzeszy Niemieckiej, w Alzacji, Lotaryngii lub Luksemburgu, albo posiada w tymże dniu w Alzacji, Lotaryngii lub Luksemburgu przedsiębiorstwo wchodzące w rachubę przy stosowaniu danego wzoru, natenczas prawo to zatrzymuje swą moc w Lotaryngii na przeciąg 25 lat, licząc od zgłoszenia wzoru lub modelu, również w tym przypadku, gdy we Francji ochrona gaśnie wskutek nieprzedłużenia pierwszego pięcioletniego okresu ochrony. W przypadku tym pozostające w mocy prawo ochrony może być przeniesione na Lotaryngię w drodze umowy zawartej w dowolnej formie.

(3) Ochrona wzoru kończy się w Lotaryngii, jeżeli właściciel prawa zrzeknie się jej w drodze pisemnego oświadczenia złożonego u Szefa Administracji Cywilnej.

(4) Wzory i modele zgłoszone międzynarodowo, które w dniu 1 lipca 1940 r. korzystały z ochrony w Lotaryngii, zatrzymują tamże swą moc zgodnie z postanowieniami Porozumienia Haskiego o międzynarodowym zgłaszaniu wzorów rysunkowych i modeli przemysłowych (*RGBl.* 1937, II, str. 617). Dotyczy to również wzorów i modeli, zgłoszonych przez osoby zamieszkałe w Wielkiej Rzeszy Niemieckiej lub mające tamże swą siedzibę.

(5) Rozporządzenie niniejsze nie narusza stosowania przepisów o majątku nieprzyjacielskim w odniesieniu do praw ochrony wzorów.

§ 3

Rozciągnięcie mocy niemieckich wzorów zdobniczych na Lotaryngię

(1) Moc prawa do wzorów i modeli, zarejestrowanych na podstawie ustawy z dnia 11 stycznia 1876 r. o prawie autorskim do wzorów i modeli, zostaje rozciągnięta na Lotaryngię począwszy od dnia 1 marca 1943 r.

(2) Rozciągnięcie mocy nie następuje, o ile i jak długo stoją mu na przeszkodzie w Lotaryngii prawa o takiej samej treści, korzystające z ochrony na podstawie § 2.

[1]) Patrz *Wiadomości Urzędu Patentowego* 1936 r., zeszyt 11, poz. 86. — *Red.*

§ 4

Ochrona wzorów zgłoszonych międzynarodowo

Korzystające z ochrony w Rzeszy Niemieckiej wzory i modele zgłoszone międzynarodowo korzystają z ochrony w Lotaryngii o tyle, o ile nie stoją im tam na przeszkodzie prawa o takiej samej treści, chronione na podstawie § 2.

§ 5

Prawo dalszego używania

(1) Rozciągnięcie na podstawie § 3 lub 4 mocy prawa ochrony wzoru nie wywiera skutku przeciwko temu, kto w dniu 1 lipca 1940 r. w Lotaryngii lub — jako z Lotaryngii ewakuowany — we Francji wzór już stosował albo poczynił potrzebne do tego przygotowania. Stosowaniu tego przepisu nie stoi na przeszkodzie okoliczność, że stosowanie wzoru, zapoczątkowane przed dniem 1 lipca 1940 r., albo potrzebne do tego przygotowania, podjęte przed tą datą, zostały przerwane na skutek wojny.

(2) Osoba, przeciwko której rozciągnięte prawo ochrony wzoru zgodnie z powyższym nie wywiera skutków, jest uprawniona do stosowania danego wzoru w Lotaryngii na potrzeby swego przedsiębiorstwa i to zarówno we własnych, jak i w cudzych warsztatach. Uprawnienie to może być dziedziczone lub zbywane jedynie łącznie z przedsiębiorstwem.

§ 6

Wejście w życie

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 1 marca 1943 r.

(*Blatt für Patent-, Muster- u. Zeichenwesen* 1943 r., zeszyt 3, str. 28)

49

HISZPANIA

USTAWA
o własności przemysłowej
(Nr 1789, z dnia 26 lipca 1929 r.)
(Część siódma) [1])

TYTUŁ X
Rzecznicy patentowi i pełnomocnicy

Art. 275. — Składanie zgłoszeń może być dokonywane oraz zastępstwo w postępowaniu

[1]) Patrz *Wiadomości Urzędu Patentowego* 1942 r., zeszyt 11, poz. 102; zeszyt 12, poz. 111 oraz 1943 r. zeszyt 1, poz. 7; zeszyt 2, poz. 14; zeszyt 3, poz. 26 i zeszyt 4, poz. 39. — *Red.*

przed Urzędem Patentowym *(Registro)* może być podejmowane:

1. przez samych zainteresowanych, za których uważa się — gdy zgłaszającymi są osoby prawne — tych, którzy zgodnie z aktem utworzenia danej osoby prawnej oraz według statutów i ustaw są powołani do zastępowania zainteresowanej jednostki;
2. przez każdego Hiszpana posiadającego zdolność prawną do zastępowania innych osób, jeśli przedłoży pełnomocnictwo notarialne na swoje imię, jednakże z tym ograniczeniem, że jedna i ta sama osoba nie może występować z tego tytułu więcej niż w trzech sprawach w ciągu roku i to nawet wtedy, gdy mocodawca lub jednostka udzielająca pełnomocnictwa jest jedna i ta sama;
3. przez rzeczników patentowych.

Art. 276. — Do wykonywania zawodu rzecznika w sprawach własności przemysłowej są uprawnieni Hiszpanie w wieku powyżej 21 lat, którzy:

1. posiadają stopień akademicki licencjata praw, inżyniera, architekta, licencjata nauk matematyczno-przyrodniczych lub stopień równorzędny;
2. nie posiadając wymienionych stopni, byli zatrudnieni przez lat pięć w biurze rzecznika patentowego, a których akta osobowe nie zawierają żadnej złej noty;
3. nie posiadając wspomnianych wyżej warunków, wykażą przez złożenie egzaminu swe uzdolnienie do wykonywania zawodu rzecznika.

Osoby pragnące skorzystać z przepisu p. 2 winny być wpisane, jako odbywające praktykę u rzecznika, do rejestru, prowadzonego w tym celu przez Sekretariat Urzędu Patentowego.

Egzamin przewidziany w p. 3 składa się przed sądem. Obejmuje on przedmioty zawarte w kwestionariuszu opublikowanym na trzy miesiące naprzód w *Boletinie.*

Art. 277. — Osoba odpowiadająca warunkom wyżej określonym i pragnąca wykonywać zawód doradcy w sprawach własności przemysłowej [1]) winna skierować w tym celu podanie do Prezesa Urzędu Patentowego, który je uwzględni jeśli jest wolne miejsce; w przeciwnym razie wpisze je pod najbliższym kolejnym numerem według listy kandydatów.

Art. 278. — Każdy kandydat winien złożyć w Sekretariacie Urzędu Patentowego następujące dokumenty:

1. zaświadczenie Urzędu Stanu Cywilnego stwierdzające wiek i narodowość;
2. dokument notarialny stwierdzający, że kandydat posiada wymagane wykształcenie lub zaświadczenie Sekretariatu Urzędu Patentowego o odbyciu przezeń regularnej w ciągu lat pięciu praktyki u jednego z rzeczników patentowych, bądź też dowód stwierdzający, że kandydat został uznany przez sąd, przed którym składał egzamin, za uzdatnionego do wykonywania zawodu doradcy;
3. dowód złożenia w Głównej Kasie Depozytowej zabezpieczenia w kwocie 5000 peset, w papierach wartościowych lub gotówce, do dyspozycji Prezesa Urzędu Patentowego;
4. pokwitowanie z uiszczenia podatku przemysłowego z tytułu wykonywania zawodu gdy uprawnienia rzecznika wypływają z posiadania stopnia akademickiego, w innych zaś przypadkach pokwitowania z uiszczenia podatku należnego według taryfy 2, klasa 1 lub 3, p. 6 i 7. Pokwitowanie podatkowe może być zastąpione wtórnikiem deklaracji podatkowej. Wtórnik ten lub to pokwitowanie zwraca się zainteresowanemu po przyjęciu do wiadomości.

Art. 279. — Po zbadaniu wymienionych dokumentów przez asesora prawnego Urzędu Patentowego i stwierdzeniu ich należytej formy kandydat składa przysięgę lub przyrzeka, zobowiązując się słowem honoru wobec Prezesa lub Sekretarza Urzędu Patentowego, obowiązki swe spełniać wiernie i sumiennie, strzec tajemnicy zawodowej i nie występować w charakterze pełnomocnika dwu stron w tej samej sprawie jednocześnie. Następnie zostaje on wpisany do rejestru rzeczników patentowych i otrzymuje świadectwo uprawniające go w tym charakterze *(Agente oficial de la propiedad industrial);* przed otrzymaniem świadectwa nie może on wykonywać swego zawodu. O wydaniu tego świadectwa Sekretarz *Colegio* zawiadamia niezwłocznie Sekretarza Urzędu Patentowego. Dopuszczenie kandydatów, którzy nie dopełnią w terminie formalności przewidzianych niniejszym artykułem i artykułem poprzedzającym, uważa się za niebyłe.

Art. 280. — Za wpis do rejestru rzeczników należy uiścić opłatę w kwocie 300 peset. Świadectwo należy zaopatrzyć w znaczek stemplowy za 75 peset.

Art. 281. — Sekretariat Urzędu Patentowego prowadzi rejestr rzeczników patentowych, do którego wpisuje się według kolejności wszystkie osoby wykonywujące ten zawód, oraz akta personalne, w których zamieszcza się dane dotyczące każdego rzecznika.

Art. 282. — Liczba rzeczników patentowych jest ograniczona. Nie może ona przekraczać sześćdziesięciu.

Jeżeli okoliczności tego wymagają, minister może zezwolić na zwiększenie lub zmniejszenie tej liczby, biorąc przy tym pod uwagę prawa nabyte.

[1]) Rzecznika patentowego. — *Red.*

Art. 283. — Rzecznik może przerwać czasowo wykonywanie swego zawodu o ile wyznaczy kolegę, który go zastąpi i przejmie odpowiedzialność za jego czynności w sprawach będących w toku.

Nie może być rozpoczęta żadna nowa sprawa w imieniu rzecznika, który przerwał czasowo wykonywanie swego zawodu.

Czasowe niewykonywanie zawodu może trwać jeden rok. Może być ono przedłużone o jeden rok, jeżeli Prezes Urzędu Patentowego nie uważa tego przedłużenia za szkodliwe dla dobra służby.

Po upływie roku lub roku przedłużenia, niewykonywanie zawodu staje się definitywne, wobec czego przystępuje się do nominacji nowego rzecznika w celu obsadzenia wakującego miejsca.

Art. 284. — Rzecznicy patentowi mogą posługiwać się aplikantami do wykonywania w swym imieniu i na swą odpowiedzialność czynności należących do zawodu rzecznika. Dla aplikantów tych prowadzi się osobny rejestr; wpis do tego rejestru podlega opłacie 120 peset.

Jeżeli rzecznik patentowy pragnie zastąpić zarejestrowanego aplikanta innym, może to uczynić bez uiszczenia nowej opłaty, byle by to zastąpienie nie odbywało się więcej niż trzy razy w ciągu roku. Jeden rzecznik patentowy może posiadać najwyżej dwu aplikantów.

Osoby wpisane w charakterze aplikantów a nie wykonywujące wobec Urzędu Patentowego czynności rzeczywistych i regularnych, nie mogą składać wniosków o zezwolenie na wykonywanie zawodu rzecznika.

Pracownicy rzecznika, których czynności ograniczają się do składania akt i dokumentów w Urzędzie Patentowym i w prowincjonalnych Zarządach Cywilnych oraz do podpisywania protokółów zgłoszeń, nie posiadają charakteru aplikantów. Do wykonywania tego rodzaju czynności wystarcza zaopatrzenie owych pracowników w upoważnienie ich patronów, które winni oni okazywać na żądanie.

Art. 285. — Jeżeli Prezes Urzędu Patentowego ma uzasadnione powody do sprzeciwu przeciw wpisowi pewnego aplikanta, zawiadamia o tym rzecznika po wysłuchaniu opinii *Colegio*. Przeciwko odmowie wpisania aplikanta do rejestru nie przysługuje żadne odwołanie.

Art. 286. — Rzecznicy patentowi, mający siedzibę poza Madrytem, mogą być zastępowani przez jednego ze swych kolegów na mocy wniosku skierowanego do Sekretariatu Urzędu Patentowego. Wszelako, w tym przypadku substytut winien przed swym podpisem umieścić klauzulę: „*Por mi companero, Don...*“ (W imieniu mego kolegi, P....).

W sprawach, w których występuje substytut, ponosi on odpowiedzialność zarówno jak i ten jego kolega, którego on zastępuje. Żaden rzecznik nie może przyjąć substytucji w sprawach, którymi się już zajmuje na podstawie pełnomocnictwa udzielonego mu przez osobę trzecią, której interesy są inne niż interesy osoby zastępowanej przez kolegę udzielającego substytucji.

Każde naruszenie przez substytuta przepisów powyższych będzie uważane za ciężkie uchybienie karane grzywną 500 peset, a w przypadku recydywy czasowym zawieszeniem w czynnościach, które może stać się definitywne w razie nawyku.

W tym przypadku postępowanie w danej sprawie zawiesza się, o czym Urząd Patentowy zawiadamia bezpośrednio zgłaszającego, zakreślając mu czasokres dni 15 do stawienia się osobistego, bądź wyznaczenia innego rzecznika jako swego pełnomocnika.

Art. 287. — Jeżeli liczba osób dopuszczonych do wykonywania zawodu rzecznika patentowego osiągnie normę wyznaczoną, sporządza się listę kandydatów, na którą wpisuje się w kolejności wniosków osoby ubiegające się o umieszczenie ich na miejscach wakujących.

Wymieniona lista nie może obejmować osób, które w chwili złożenia wniosków nie posiadały kwalifikacyj do wykonywania zawodu rzecznika.

Miejsca wakujące należy obsadzać zachowując z całą skrupulatnością kolejność złożenia wniosków.

Art. 288. — Rzecznik patentowy wpisany przez Urząd Patentowy przestaje być rzecznikiem gdy traci obywatelstwo hiszpańskie, gdy zostaje mu sądownie zakazane wykonywanie zawodu rzecznika, jeśli nie jest członkiem *Colegio* lub nie uczyni zadość przepisom o uiszczeniu podatku.

Art. 289. — Rzecznikowi patentowemu nie wolno w korespondencji i ogłoszeniach używać innego nazwiska niż swego własnego łącznie z oznaczeniem jego zawodu rzecznika i numeru, pod którym został jako taki wpisany do rejestru.

Na pismach, dotyczących spraw zastępowanych przez rzeczników oraz na świadectwach rejestracji rzecznicy nie mogą umieszczać reklam, uwag lub zaopatrywać je w znaki odróżniające albo w jakiekolwiek pieczęcie.

Art. 290. — Funkcjonariuszów Urzędu Patentowego nie wolno wpisywać do rejestru rzeczników patentowych. Osoby, które przestały pełnić służbę w Urzędzie Patentowym, nie mogą wykonywać zawodu rzecznika przed upływem dwu lat od chwili ich odejścia z Urzędu. Nie mogą również wykonywać tego zawodu funkcjonariusze zatrudnieni w służbie Ministerstwa Pracy, a to przed upływem dwu lat od przeniesienia Urzędu Patentowego z działu tego Ministerstwa do Działu Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Art. 291. — Jeżeli uczyniono zadość pewnemu zgłoszeniu o rejestrację praw ochrony

a rzecznik otrzymał od swego klienta polecenie zrzeczenia się rejestracji lub nie otrzymał odpowiednich kwot na opłaty, winien tenże rzecznik zawiadomić o tym w piśmie przezeń podpisanym Urząd Patentowy w terminie ustanowionym do uiszczenia opłaty, nie biorąc pod uwagę przedłużenia terminu. Treść tego pisma Urząd Patentowy zakomunikuje bezpośrednio zgłaszającemu. Zaniechanie zawiadomienia Urzędu pociąga za sobą obowiązek uiszczenia przez rzecznika opłaty nawet gdyby nie otrzymał na ten cel od swego mocodawcy środków. W razie stwierdzenia nieścisłości w zawiadomieniu, rzecznik zostanie ukarany pierwszy raz grzywną w kwocie 500 peset, w przypadku zaś recydywy pozbawieniem prawa wykonywania zawodu rzecznika.

Art. 292. — Kary, jakie mogą być wymierzane rzecznikom patentowym za uchybienia popełniane w wykonywaniu ich zawodu lub w wykonywaniu zarządzeń Prezesa Urzędu Patentowego, są następujące: nagana, grzywna, czasowe zawieszenie w czynnościach i definitywne pozbawienie prawa wykonywania zawodu.

Grzywna nie może przekraczać 1000 peset a zawieszenie czasowe 6 miesięcy.

Dla udzielenia nagany nie potrzeba założenia specjalnych akt.

W innych przypadkach dochodzenie przeprowadza asesor prawny, który stawia wniosek co do wymiaru kary za popełnione uchybienie. W tych przypadkach należy przesłuchać *Colegio* [1]) oraz zainteresowanego.

Jeżeli grzywna nie przewyższa 500 peset, nakłada ją Dyrektor Generalny Przemysłu z zastrzeżeniem odwołania do ministra; w innych wypadkach właściwy jest ten ostatni.

Każda decyzja ministra może być przedmiotem odwołania w drodze administracyjnego postępowania spornego.

Art. 293. — Jeżeli w ciągu dni 15 rzecznik nie zapłaci grzywny nałożonej nań za uchybienia jego lub jego aplikantów albo pracowników, wówczas odnośna kwota będzie ściągnięta ze złożonego zabezpieczenia, a gdy zabezpieczenie nie zostało uzupełnione w terminie wyznaczonym przez Urząd Patentowy, rzecznika pozbawia się definitywnie prawa wykonywania zawodu.

Art. 294. — W razie śmierci rzecznika, rodzina jego wybiera jednego z kolegów-rzeczników do dalszego prowadzenia i zakończenia spraw znajdujących się w biegu, które były już powierzone zmarłemu, — o ile ten ostatni nie wyznaczył w testamencie likwidatora swych spraw. W razie braku wyznaczenia, *Colegio* zleci tę pracę jednemu ze swych członków.

Honoraria za te czynności przypadają spadkobiercom i to nawet wówczas, gdy są one wynagrodzeniem za pracę dokonaną po śmierci rzecznika; za spadkobierców uważa się zstępnych, wstępnych lub wdowę po zmarłym.

Art. 295. — Funkcjonariusze Urzędu Patentowego nie mogą działać w charakterze pełnomocników, ani udzielać prywatnie informacyj zgłaszającym lub ich rzecznikom, ani pozostawać od tych ostatnich w zależności, bądź posiadać u nich zatrudnienie. Kto narusza ten zakaz, ulegnie karze, którą określi i nałoży Prezes Urzędu Patentowego, bądź też przeciwko winnemu wszczęte będzie postępowanie przed ministrem, który może orzec definitywne zwolnienie winnego ze służby.

Art. 296. — Do rejestru rzeczników patentowych mogą być wpisywane tylko osoby fizyczne. Będzie jednakże prowadzony rejestr osobny stowarzyszeń zajmujących się prowadzeniem spraw własności przemysłowej a odpowiadających następującym warunkom:

1. nie będących spółkami akcyjnymi;
2. posiadających między swymi członkami zarejestrowanego rzecznika patentowego wykonywującego faktycznie swój zawód;
3. nie posiadających między swymi członkami funkcjonariuszy Urzędu Patentowego lub osób wyłączonych od wykonywania zawodu rzecznika.

Art. 297. — Wpis stowarzyszenia do rejestru nie jest obowiązkowy. Wszelako tylko stowarzyszenia zarejestrowane będą miały prawo:

1. w razie zaprzestania wykonywania przez rzecznika zarejestrowanego, będącego członkiem stowarzyszenia, swego zawodu na skutek śmierci lub z innego powodu, zastąpić go automatycznie innym stowarzyszonym, posiadającym uprawnienie do wykonywania swego zawodu, oraz użyć zabezpieczenia, złożonego przez zmarłego, jako gwarancji pieniężnej czynności następcy;
2. do rozgłaszania swego stowarzyszenia jako zajmującego się prowadzeniem spraw własności przemysłowej.

Art. 298. — Do podania o zarejestrowanie stowarzyszenia należy dołączyć odpis notarialny statutu.

Gdy statut ulegnie zmianom, należy również złożyć odpis nowego statutu.

Art. 299. — Jeżeli zabezpieczenie złożone przez rzecznika zarejestrowanego, będącego członkiem wymienionego stowarzyszenia, nie wystarcza do pokrycia przejętej przez tegoż rzecznika odpowiedzialności finansowej, wówczas stowarzyszenie jest obowiązane pokryć brakującą resztę.

Art. 300. — Stowarzyszenia zajmujące się prowadzeniem spraw własności przemysłowej nie mogą obierać sobie firmy podobnej do nazwy *Colegio de Agentes* (Zrzeszenie Rzeczników patentowych) lub mogącej być pomienianą z na-

[1]) *Colegio* = oficjalne Zrzeszenie Rzeczników Patentowych. — *Red.*

zwą organizacji oficjalnej. Stowarzyszenia znajdujące się w tym położeniu muszą zmienić swą firmę aby uzyskać zarejestrowanie.

Art. 301. — Po uzyskaniu wpisów do rejestrów mogą tylko rzecznicy patentowi i stowarzyszenia używać miana rzeczników patentowych.

Dla uniknięcia pomyłek sprzyjających wdzierstwu, rzecznicy patentowi winni ograniczać się we wszelkiego rodzaju ogłoszeniach, zarówno w czasopismach jak i w biurach, w korespondencji, rachunkach itd. do podawania jedynie swego nazwiska i tytułu rzecznika patentowego, stowarzyszenia zaś tylko do podawania swej nazwy lub firmy z dodatkiem: *Matriculada en el Registro de la propiedad industrial* (wpisane do rejestru własności przemysłowej).

Oficjalne Zrzeszenie Rzeczników Patentowych *(Colegio)* jest uprawnione narówni z każdym rzecznikiem patentowym do ścigania na drodze cywilnej i karnej osób podających się bezprawnie za zastępców w sprawach własności przemysłowej.

Art. 302. — Oficjalne Zrzeszenie Rzeczników Patentowych, utworzone dekretem z dn. 6 marca 1927 r., składa się ze wszystkich rzeczników patentowych zarejestrowanych i uprawnionych do wykonywania swego zawodu. Rzecznicy mają obowiązek należenia do Zrzeszenia. Rzecznik natomiast, pozbawiony definitywnie przez Urząd Patentowy prawa wykonywania zawodu, traci członkowstwo Zrzeszenia.

Oficjalnie Zrzeszenie podlega regulaminowi, który wydaje Minister Pracy za zatwierdzeniem królewskim. Zmiany, jakie Zrzeszenie pragnie wprowadzić do regulaminu, winny być dla uzyskania mocy wiążącej zatwierdzone przez Ministra Przemysłu i Handlu.

Art. 303. — Oficjalne Zrzeszenie ma swą siedzibę w Urzędzie Patentowym, gdzie otrzymuje pomieszczenie niezbędne do odpowiedniego tam urządzenia się.

Art. 304. — Dla opłacania kosztów swego utrzymania Oficjalne Zrzeszenie może na walnym zgromadzeniu uchwalić wprowadzenie znaczka stemplowego, którego umieszczanie na podaniach dotyczących rejestracji wszelkich rodzajów praw własności przemysłowej będzie obowiązkowe. Wartość znaczka nie może przewyższać 2 peset.

Art. 305. — Każde stowarzyszenie, które się tworzy, lub które jest już utworzone w środowisku rzeczników patentowych, musi odróżniać się od Oficjalnego Zrzeszenia, bez względu na to jakim celom służy (dobroczynności, kulturalnym, stosunkom międzynarodowym etc.), a to przez dodanie do swej nazwy słowa *„privada“* (prywatne).

Art. 306. — Taryfy honorariów rzeczników patentowych podlegają zatwierdzeniu Ministra Przemysłu i Handlu po zaopatrzeniu we wstępną opinię asesorów prawnych i technicznych oraz prezesa Urzędu Patentowego.

Prace techniczne i prawnicze, nie należące do normalnego zakresu czynności rzecznika patentowego, ekspertyzy, opinie, memoriały etc., opracowywane przez rzecznika na podstawie posiadanego przezeń oficjalnego stopnia akademickiego, nie będą objęte wymienionymi taryfami.

Rzecznicy patentowi winni zapisywać do swych ksiąg osobno koszty i osobno honoraria, podając numer taryfy honorariów, jaki należy zastosować.

Art. 307. — Rzecznicy patentowi, wpisani już obecnie na podstawie ustawy z 1902 r. i rozporządzeń z 1903 i 1924 r., mają być umieszczeni na pierwszych miejscach w rejestrze rzeczników patentowych prowadzonym przez Urząd Patentowy, bez obowiązku dopełnienia nowych warunków lub jakichkolwiek formalności.

TYTUŁ XI

Organizacja Urzędu Patentowego

Rozdział 1

O r g a n i z a c j a

Art. 308 do 325. — (Szczegóły natury administracyjnej) [1].

Rozdział 2

„B o l e t i n“, a r c h i w a, p u b l i k a c j e

Art. 326. — Organem urzędowym Urzędu Patentowego jest *Boletin oficial de la propiedad industrial*, założony na podstawie dekretu królewskiego z dn. 2 sierpnia 1886 r.; ogłasza się w nim o wszystkich zgłoszeniach oraz zamieszcza uchwały i zawiadomienia Urzędu.

Art. 327. — Zawiadomienia dokonywane za pośrednictwem *Boletinu* mają charakter urzędowy. Nieznajomość tych zawiadomień nie może być podstawą do zażaleń. Zawiadomienia i publikacje zamieszczane w *Boletinie* mają moc dowodową w sporach przed sądami.

Art. 328. — Prezes Urzędu Patentowego jest dyrektorem *Boletinu*. Czynności administratora powierza się Sekretarzowi Urzędu.

Art. 329. — Zgłaszający modele i wzory wszelkiego rodzaju winni załączać do swych podań po jednym egzemplarzu przedmiotu do umieszczenia w muzeum, które będzie założone.

Zgłaszający podania o patenty mogą załączać do swych podań modele, próbki itd., które uważają za niezbędne do lepszego zrozumienia wynalazku.

Art. 330. — W celu wykonania postanowień art. 12 Konwencji Związkowej Paryskiej, przejrzanej w latach 1883/1925, archiwa modeli, które mają być utrzymywane przez Urząd Patentowy, winny być tak urządzone, aby publiczność

---

[1]) Patrz *La Propriété Industrielle* 1929 r., str. 273.

mogła czerpać stamtąd wiadomości o patentach, wzorach użytkowych i artystycznych, rysunkach i modelach przemysłowych, znakach i w ogólności o wszystkim co dotyczy poszczególnych rodzajów własności przemysłowej, wymienionych w ustawie niniejszej.

W archiwach tych będą przechowywane akta wszystkich spraw zakończonych i ich różnych etapów; modele i próbki załączane do podań; wydawnictwa urzędowe z dziedziny ochrony własności przemysłowej, otrzymywane przez Urząd Patentowy oraz zakupywane przezeń wydawnictwa o charakterze technicznym.

Art. 331. — Archiwa ogólne oraz muzeum i biblioteka powierzone są sekretarzowi, do którego należy też wydawanie zaświadczeń z dokumentów i wyciągów z rejestrów na skutek składanych wniosków. Nie będą udzielane zaświadczenia negatywne [1]).

Art. 332. — Zaświadczenia wydawane sądom są wolne od opłat, chyba, że będą przez nie żądane na prośbę jednej ze stron.

Art. 333. — Zaświadczenia wystawiane przez sekretarza będą również podpisywane przez Prezesa Urzędu Patentowego. Będą one miały moc dowodową w sporach przed sądami. Ażeby mogły one uzyskać skuteczność prawną zagranicą, podpisy Prezesa i Sekretarza Urzędu Patentowego będą złożone w poselstwach i konsulatach wszystkich państw, których przedstawiciele są akredytowani w Madrycie. W ten sposób będzie mogła być uzyskana bezpośrednia legalizacja konsularna wszelkich dokumentów dotyczących spraw własności przemysłowej.

Art. 334. — Dozwolone jest pobieranie kopii opisów patentów, znaków, modeli itd. Jeżeli zainteresowani życzą sobie zaopatrzenia tych kopii w klauzulę zgodności przez Sekretarza Urzędu Patentowego, tenże umieści ją po sprawdzeniu z oryginałem, podpisze i przyłoży pieczęć.

Opłata za potwierdzenie zgodności tych kopii wynosi 5 peset; kopie winny być zaopatrzone w znaczki stemplowe po 3 pesety.

Klauzula zgodności ma następujące brzmienie: (następuje tekst w języku hiszpańskim).

Art. 335. — Zaświadczenie podlega opłacie 5 peset od każdego arkusza; ponadto na każdym arkuszu należy umieścić znaczek stemplowy za 3 pesety.

Art. 336. — Kopie potwierdzone za zgodność lub legalizowane sporządzane są na papierze zwykłym. O wydanie ich należy wnosić na przepisanym papierze stemplowym. Wnioski składa się w Biurze Podawczym *(Negociado de entrada)* Urzędu Patentowego.

Art. 337. — Nie będą wydawane, nawet zainteresowanym, żadne kopie potwierdzone za zgodność lub legalizowane dopóki akta nie zostaną przekazane do archiwum lub nie zostanie uiszczona pierwsza opłata roczna lub za pierwszy okres pięcioletni.

Za wydawane przez Urząd Patentowy a sporządzone w tymże Urzędzie kopie maszynowe należy się — poza opłatami wyżej wymienionymi — opłata w kwocie 6 peset za każdy arkusz zapisany po jednej stronie.

Art. 338. — Za zaświadczenia obejmujące kopie opisów pobiera się opłatę przewidzianą za zaświadczenie i za kopię.

Art. 339. — Archiwa Urzędu Patentowego są otwarte w godzinach urzędowania. Każdemu przysługuje w archiwum, na wniosek, prawo wglądu do opisów patentowych, planów, próbek, modeli, rysunków, opisów znaków itd.

Dok. nast.

(La Propriété Industrielle 1943 r., Nr 2, str. 23—27)

[1]) t. j. że pewien przedmiot nie został zarejestrowany.

50

REPUBLIKA SŁOWACKA

ROZPORZĄDZENIE Nr 241

z dnia 18 grudnia 1942 r.

o przedłużeniu terminów ustanowionych w ustawie Nr 261 z dnia 8 października 1940 r. o ochronie znaków

§ 1

Na zasadzie § 7 ustawy Nr 261 z dnia 8 października 1940 r. o ochronie znaków [1]) wydaje się następujące postanowienie:

(1) Terminy ustanowione w wyżej powołanej ustawie zostają przedłużone na rzecz zagranicznych zgłaszających jak następuje:

a) termin przewidziany w § 4 ust. 1 — do dnia 30 czerwca 1943 r.;

b) termin do odnawiania rejestracji znaku (§ 5 ustawy), o ile upłynął przed upływem terminu wymienionego w p. a), — do dnia 30 września 1943 r.;

c) termin do wnoszenia skarg (§ 6 ust. 2 ustawy) zostaje przedłużony w ten sposób, że do biegu tego terminu nie wlicza się czasokresu od dnia 1 marca 1939 r. do dnia 30 czerwca 1943 r.

(2) Przedłużenie terminu przyznane zgodnie z ust. 1 p. a) odnosi się również do terminu przewidzianego w § 3 p. b) ustawy.

(3) Terminy przyznane zgodnie z ust. 1 p. b) i c) odnoszą się również do znaków, które w myśl § 3 ustawy Nr 261 z dnia 8 października 1940 r. uważane są za zgłoszone na podstawie tej ustawy.

[1]) Patrz *Wiadomości Urzędu Patentowego* 1941 r., zeszyt 1, poz. 6. — *Red.*

§ 2

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia [1]). Wykonanie porucza się Ministrowi Gospodarstwa w porozumieniu z zainteresowanymi Ministerstwami.

(Blatt für Patent-, Muster- u. Zeichenwesen 1943 r., zeszyt 3, str. 40)

51

ROZPORZĄDZENIE Nr 244

z dnia 18 grudnia 1942 r.

o nadzwyczajnych zarządzeniach w dziedzinie patentów, znaków i rysunków lub modeli

§ 1

Zgodnie z § 44 ustawy Nr 185 z 1939 r. wydaje się następujące postanowienie:

(1) Okresy pierwszeństwa, przewidziane w art. 4 Konwencji Związkowej Paryskiej o ochronie własności przemysłowej, — o ile nie wygasły przed dniem 14 marca 1939 r. — zostają przedłużone do dnia 31 grudnia 1943 r. Przepis ten nie ma zastosowania, gdy okres pierwszeństwa upływa zgodnie z wyżej powołanym art. 4 po dniu 31 grudnia 1943 r.

(2) Właściciele patentów, znaków lub rysunków albo modeli mogą przy zgłaszaniu dochodzić pierwszeństwa związkowego w myśl ust. 1 nawet w tym przypadku, gdy zgłoszenie, zarejestrowanie lub udzielenie ich patentów, znaków, rysunków albo modeli zostało wcześniej dokonane w Słowacji bez roszczenia lub przyznania prawa pierwszeństwa.

(3) Podania, zmierzające do uzyskania uznania prawa pierwszeństwa związkowego, wniesione przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia i jeszcze nie załatwione, uważane są — o ile czynią zadość przepisom ust. 1 — jako podania wniesione w tym samym celu zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

(4) Przepisy ust. 1—3 mają zastosowanie do cudzoziemców tylko w razie wzajemności. O tym, czy wzajemność istnieje, rozstrzyga Ministerstwo Gospodarstwa w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 1 stycznia 1943 r. Wykonanie porucza się Ministrowi Gospodarstwa w porozumieniu z zainteresowanymi Ministerstwami.

(Blatt für Patent-, Muster- u. Zeichenwesen 1943 r., zeszyt 3, str. 40)

---

[1]) Ogłoszenie nastąpiło w dniu 22 grudnia 1942 r.

52

W Ł O C H Y

DEKRET KRÓLEWSKI Nr 929

z dnia 21 czerwca 1942 r.

zawierający przepisy ustawowe odnoszące się do świadectw ochronnych na znaki przedsiębiorstw

(Część trzecia i ostatnia) [2])

Tytuł IV

O p ł a t y z a r e j e s t r a c j ę

Art. 36 (art. 96). — Rejestracja znaków przedsiębiorstw podlega następującym opłatom:

1. opłacie za zgłoszenie;
2. opłacie za zarejestrowanie, której wysokość ustala się stosownie do ilości wchodzących w rachubę klas, zawartych w klasyfikacji figurującej w aneksie C;
3. opłacie za odnowienie, obliczonej jak w p. 2.

Rejestracja międzynarodowa podlega, oprócz opłat ustalonych w konwencjach międzynarodowych, opłacie za zgłoszenie.

Art. 37. — Opłata za zarejestrowanie lub odnowienie rejestracji może być uiszczona jednorazowo lub w dwóch ratach, z których pierwsza odnosi się do pierwszego dziesięcioletniego okresu mocy rejestracji, druga zaś do drugiego okresu dziesięcioletniego.

Art. 38. — Opłata za zgłoszenie oraz opłata za zarejestrowanie lub pierwsza rata tej ostatniej winny być uiszczone przed dokonaniem zgłoszenia.

Opłata za odnowienie rejestracji lub jej pierwsza rata winny być uiszczone również przed wniesieniem podania o odnowienie.

W przypadku, gdy przed dokonaniem rejestracji zgłoszenie zostaje odrzucone lub zostało cofnięte, uiszczone opłaty zostaną zwrócone, z wyjątkiem opłaty za zgłoszenie.

Art. 39. — Druga rata opłaty za zarejestrowanie lub odnowienie rejestracji winny być uiszczone z góry w miesiącu odpowiadającym miesiącowi, w którym dokonano zgłoszenia.

Po upływie tego terminu można uiścić opłatę jeszcze w ciągu następnych 6 miesięcy pod warunkiem uiszczenia opłaty dodatkowej.

Art. 40. — Jeżeli jedna z rat opłat wymienionych w artykule poprzedzającym została uiszczona nie w całości lub nieprzepisowo wskutek oczywistej omyłki lub z innych wybaczalnych przyczyn, Centralny Urząd Patentowy może na wniosek zainteresowanego uznać uzupełnienie lub uregulowanie za dokonane we

---

[2]) Patrz *Wiadomości Urzędu Patentowego* 1943 r., zeszyt 3, poz. 29; zeszyt 4, poz. 40. — *Red.*

właściwym terminie, chociażby było ono spóźnione.

W przypadku odrzucenia wniosku przez Urząd, zainteresowany może odwołać się do Komisji Odwoławczej w ciągu 30 dni po doręczeniu decyzji odmownej.

Tytuł V

Wygaśnięcie i unieważnienie rejestracji

Art. 41 (art. 97, ust. 1, p. 3 do 5). — Rejestracja znaku przedsiębiorstwa gaśnie — oprócz przypadków wymienionych w art. 59 — w następujących przypadkach:

1. Jeżeli znak stał się nazwą rodzajową wytworu lub towaru;
2. w razie stwierdzenia, że zachodzi jedna z przeszkód, wymienionych w art. 21 niniejszego dekretu. Dochodzić wygaśnięcia mogą jedynie osoby wymienione we wspomnianym art. 21;
3. w razie późniejszego zarejestrowania dla tego samego rodzaju wytworów lub towarów znaku takiego samego lub podobnego, którego pierwszeństwo wywodzi się od wcześniejszej daty na podstawie będących w mocy konwencji międzynarodowych lub art. 7 niniejszego dekretu.

Art. 42 (art. 97, ust. 1, p. 1). — Rejestracja gaśnie również w razie nieużywania znaku w ciągu 3 lat po rejestracji lub gdy po tym okresie trzyletnim używanie było zawieszone przez przeciąg 3 lat.

Wszelako zarówno w jednym jak i w drugim przypadku wygaśnięcie nie zostanie orzeczone jeśli nieużywanie spowodowane było przyczynami niezależnymi od woli właściciela prawa ochronnego, innymi jednak niż brak środków materialnych.

Poza tym wygaśnięcie nie będzie orzeczone, jeżeli właściciel znaku nieużywanego jest zarazem właścicielem jednego lub więcej znaków podobnych, z pośród których używa conajmniej jednego do oznaczania tych samych wytworów lub towarów.

Art. 43 (art. 97, ust. 1, p. 2 i 7). — Rejestracja gaśnie ponadto w następujących przypadkach:

1. w razie nieuiszczenia drugiej raty opłaty za zarejestrowanie lub opłaty za odnowienie w ciągu sześciu miesięcy po terminie płatności, z zastrzeżeniem przepisów następnych artykułów;
2. w razie zupełnego zaniechania produkcji lub handlu przez właściciela znaku albo, gdy chodzi o znaki związkowe, w razie rozwiązania korporacji *(Ente)* lub stowarzyszenia, do którego znak należał;
3. w razie naruszania przez korporację *(Ente)* lub stowarzyszenie przepisów o używaniu znaku związkowego.

Art. 44. — Po bezskutecznym upływie miesiąca, w ciągu którego druga rata opłaty za zarejestrowanie winna była być uiszczona, oraz 6 miesięcy ulgowych, wymienionych w art. 39, Centralny Urząd Patentowy powiadomi zainteresowanego listem poleconym, że należna rata nie została uiszczona w wyznaczonym terminie.

W 30 dni po tym powiadomieniu Urząd odnotuje w rejestrze świadectw ochronnych o wygaśnięciu rejestracji wskutek nieuiszczenia wspomnianej drugiej raty opłaty za zarejestrowanie oraz ogłosi o wygaśnięciu w *Bollettino*.

Art. 45. — O ile właściciel znaku jest w stanie udowodnić, że uiścił opłatę we właściwym czasie, może on w ciągu 6 miesięcy następujących po wspomnianym ogłoszeniu w *Bollettino* wnieść do Komisji Odwoławczej o anulowanie adnotacji o wygaśnięciu oraz o sprostowanie ogłoszenia.

Wniesienie odwołania oraz sentencja orzeczenia zostaną zaznaczone w rejestrze świadectw ochronnych oraz ogłoszone w *Bollettino*.

Art. 46. — W 6 miesięcy po ogłoszeniu wymienionym w art. 44 lub z chwilą oddalenia odwołania rejestracja będzie uważana za wygasłą z upływem tego dziesięciolecia, za które opłata została uiszczona we właściwym terminie.

Art. 47 (art. 98). — Z zastrzeżeniem przepisów artykułu następnego rejestracja jest nieważna:

1. jeżeli brakuje jednego z warunków ustanowionych w art. 16 i 17;
2. jeżeli znak sprzeciwia się przepisom art. 18;
3. jeżeli zarejestrowano znak, który był już przedmiotem rejestracji, której moc wywodzi się zgodnie z art. 19 od daty wcześniejszej.

Art. 48 (art. 99). — Nie można będzie kwestionować ważności rejestracji, jeżeli znak był używany jawnie, w dobrej wierze i bez sprzeciwu w ciągu 5 lat po publikacji przepisanej w art. 35 ust. 1 niniejszego dekretu z tego powodu, że słowo, wizerunek lub oznaczenie stanowiące ten znak mogą być pomieniane ze słowem, wizerunkiem lub oznaczeniem osoby trzeciej już znanym w chwili zgłoszenia jako oznaczenie służące do odróżniania wytworów lub towarów tego samego rodzaju, albo dlatego, że znak zawiera nazwisko rodowe lub wizerunek jakiejś osoby.

Tytuł VI

Wpisy

Art. 49 (art. 100, ust. 1, p. 1, 2, 3, 8 i 9; art. 104 oraz 105). — Drogą wpisu dokonanego w Centralnym Urzędzie Patentowym winny

być — z zastrzeżeniem przepisów art. 15 — ujawnione:

1. akty prawne między żyjącymi, przenoszące — pod tytułem obciążającym lub darmym — uprawnienia dotyczące krajowej rejestracji znaku przedsiębiorstwa;
2. akty podziału, utworzenia spółki, układu lub zrzeczenia się, dotyczące praw wymienionych w punkcie poprzedzającym;
3. wyroki stwierdzające istnienie aktów prawnych, wymienionych w punktach poprzedzających, o ile nie zostały one już wpisane. Wyroki stwierdzające nieważność albo orzekające unieważnienie, rozwiązanie, uchylenie lub odwołanie wpisanego aktu prawnego, winny być odnotowane na marginesie wpisu, do którego się odnoszą. Poza tym mogą być wpisane skargi sądowe, zmierzające do uzyskania wyroku wymienionego w niniejszym artykule. Skutki prawne wpisu wyroku działają w tych przypadkach od daty skargi sądowej;
4. testamenty oraz akty, stwierdzające ustawowe dziedziczenie, zarówno jak i odnoszące się do nich wyroki.

Art. 50 (art. 101). — Wpis podlega przepisanej opłacie.

W celu uzyskania wpisu wnioskodawca winien złożyć podanie, załączając doń uwierzytelniony odpis dokumentu publicznego lub oryginał albo uwierzytelniony odpis należycie uwierzytelnionego dokumentu prywatnego. W razie niemożności uwierzytelnienia dokumentu Centralny Urząd Patentowy jest uprawniony do dokonania wpisu nieuwierzytelnionego dokumentu prywatnego.

Po stwierdzeniu, że podanie odpowiada warunkom formalnym, Urząd przystępuje bezzwłocznie do uskutecznienia wpisu. Wpis nosi datę złożenia podania.

Przeciwko przeciwstawionej przez Urząd odmowie wnioskodawca może wnieść w ciągu 30 dni odwołanie do Komisji Odwoławczej.

Kolejność wpisów jest ustalona według kolejności wpływu podań.

Opuszczenia i niedokładności nie uwłaczają ważności wpisu, — chyba żeby z tego powodu wynikała bezwzględna niepewność co do aktu, będącego przedmiotem wpisu, albo co do rejestracji, do której wpis się odnosi.

Art. 51 (art. 102). — Akty i wyroki wymienione w art. 49, z wyjątkiem testamentów oraz aktów i wyroków wyliczonych w p. 4, nie mają mocy przeciwko osobom trzecim, któreby nabyły i prawnie zachowały — bez względu na tytuł — prawa na rejestracji, dopóki nie zostaną wpisane.

W przypadku gdy więcej osób nabyło to samo prawo pod tym samym tytułem, należy dać pierwszeństwo tej osobie, która pierwsza uzyskała wpis swego tytułu nabycia.

Testamenty oraz akty stwierdzające, że dziedziczenie jest ustawowe, jak również wyroki do nich się odnoszące, winny być wpisane jedynie w celu ustalenia ciągłości przeniesień.

Tytuł VII

Przepisy administracyjne oraz przepisy dotyczące wymiaru sprawiedliwości

Art. 52 (art. 119). — Czynności urzędowe dotyczące dziedzin wymienionych w niniejszym dekrecie powierzone są Centralnemu Urzędowi Patentowemu *(Ufficio centrale dei brevetti per invenzioni, modelli e marchi)* przy Ministerstwie Korporacyj, wymienionemu w art. 70 ust. 1 dekretu królewskiego Nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r. o patentach na wynalazki przemysłowe.

Przy wydawaniu przepisów przewidzianych w ust. 2 powołanego wyżej art. 70 zostaną uwzględnione również kompetencje wyżej wspomnianego Urzędu w dziedzinach unormowanych niniejszym dekretem.

Art. 53 (art. 16 dekretu królewskiego Nr 1970 z dnia 29 lipca 1923; art. 121, ust. 1). — Decyzje w przedmiocie dopuszczonych niniejszym dekretem odwołań od zarządzeń Centralnego Urzędu Patentowego przekazuje się Komisji Odwoławczej wymienionej w art. 71, ust. 1 i 2 dekretu królewskiego Nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r. o patentach na wynalazki przemysłowe.

Członkowie wspomnianej Komisji, jak również rzeczoznawcy techniczni mogą być powoływani zarówno z pośród funkcjonariuszy służby czynnej, jak z pośród będących w stanie spoczynku, należących do kategoryj, z których ich należy powoływać stosownie do cytowanego art. 71, którego wszystkie inne przepisy pozostają nienaruszone.

Komisja wydaje swe decyzje w formie umotywowanych orzeczeń po wysłuchaniu zainteresowanych stron lub ich przedstawicieli albo pełnomocników, biorąc pod uwagę ich pisemne wywody.

Do znaków przedsiębiorstw mają zastosowanie również pozostałe przepisy art. 71 oraz przepisy art. 72 i 73 powołanego dekretu królewskiego Nr 1127.

Art. 54. — Wymieniona w poprzedzającym artykule Komisja Odwoławcza spełnia też funkcje organu doradczego Ministerstwa Korporacji nietylko w dziedzinie patentów na wynalazki przemysłowe oraz świadectw ochronnych na wzory przemysłowe, użytkowe i zdobnicze, lecz również i w zakresie świadectw ochronnych na znaki przedsiębiorstw.

Art. 55 (art. 106, ust. 2). — Skargi w dziedzinie świadectw ochronnych na znaki przedsię-

biorstw mają charakter skarg w przedmiocie ruchomości.

Art. 56 (art. 107). — Skargi dotyczące znaków, na które świadectwa ochronne zostały już wystawione albo są w toku wystawienia, jak również skargi w przedmiocie mocy na terytorium Państwa znaków zarejestrowanych przez Biuro Międzynarodowe w Bernie, mogą być zawsze wytoczone przed władzami sądowymi Królestwa bez względu na narodowość, miejsce zamieszkania lub pobytu stron.

Skargi te winny być wnoszone do władz sądowych właściwych miejscowo dla miejsca zamieszkania pozwanego. Wszelako gdy pozwany nie posiada na terytorium Państwa miejsca zamieszkania ani pobytu, ani też nie wybrał sobie miejsca zamieszkania na tymże terytorium, skargi winny być wnoszone do władzy sądowej właściwej miejscowo dla miejsca zamieszkania lub pobytu powoda. W przypadku gdy ani pozwany ani powód nie posiadają na obszarze państwa rzeczywistego lub wybranego miejsca zamieszkania, właściwą jest władza sądowa w Rzymie.

Miejsce zamieszkania wpisane do rejestru świadectw ochronnych uważa się za wybrane dla potrzeb ustalania właściwości oraz wszelkich zawiadomień administracyjnych i sądowych.

Art. 57 (art. 108). — Skargi oparte na działaniach, co do których istnieje domniemanie, że naruszają uprawnienie powoda, mogą być wytoczone także przed władzą sądową, właściwą dla miejsca popełnienia czynu.

Art. 58 (art. 110). — Ciężar przeprowadzenia dowodu nieważności lub wygaśnięcia rejestracji znaku spoczywa w każdym przypadku na osobie, która kwestjonuje rejestrację.

Art. 59 (art. 97, ust. 1, p. 6; art. 111). — Postępowanie zmierzające do uzyskania orzeczenia stwierdzającego wygaśnięcie lub nieważność rejestracji znaku przedsiębiorstwa może być także wszczęte z urzędu, przez Prokuratorię.

Niezależnie od przypadków wymienionych w art. art. 41 do 43, Prokuratoria może zawsze wszcząć z urzędu postępowanie zmierzające do uzyskania orzeczenia stwierdzającego wygaśnięcie rejestracji, jeżeli znak stał się sprzeczny z ustawą, porządkiem publicznym lub dobrymi obyczajami.

Postępowanie wymienione w dwóch poprzedzających ustępach winno być prowadzone w trybie spornym przeciwko wszystkim osobom wpisanym do rejestru świadectw ochronnych w charakterze osób posiadających prawo do danego znaku.

Sentencja orzeczenia winna być przez Centralny Urząd Patentowy wpisana do rejestru świadectw ochronnych.

Art. 60 (art. 112). — W każdym procesie cywilnym w przedmiocie rejestracji znaków powód powinien przedłożyć Centralnemu Urzędowi Patentowemu odpis protokółu wdrożenia postępowania.

Jeżeli powyższe zawiadomienie nie zostało dokonane, władza sądowa w każdej fazie postępowania przed merytorycznym rozstrzygnięciem sprawy nakaże dokonanie tego zawiadomienia.

Sekretarz winien przesłać Centralnemu Urzędowi Patentowemu odpis wyroków orzekających nieważność lub wygaśnięcie rejestracyj.

Art. 61 (art. 113, ust. 1 do 4). — Właściciel świadectwa ochronnego na znak może wniesc do prezesa trybunału lub sędziego pokoju *(Pretore)* o opisanie lub zajęcie przedmiotów (wytworów, towarów lub opakowań), którymi naruszono jego prawa, oraz środków użytych do ich wytworzenia.

Władza sądowa poweźmie bezzwłocznie decyzję, po przeprowadzeniu doraźnego dochodzenia oraz — o ile uzna to za potrzebne — po przesłuchaniu osoby, przeciwko której wymieniony wniosek jest skierowany. Władza ta może uzależnić zajęcie od złożenia kaucji.

Opisania i zajęcia dokona egzekutor sądowy w asyście, o ile tego zajdzie potrzeba, jednego lub więcej biegłych. W razie potrzeby użyje się technicznych środków ustalających, jak np. fotografii itd. Zainteresowani mogą być upoważnieni do obecności przy tych czynnościach, zarówno osobiście, jak przez zastępców, oraz do przybrania sobie zaufanych doradców technicznych.

Opisanie może się również rozciągać na przedmioty będące własnością osób trzecich, o ile nie służą do osobistego użytku. Zajęcie może się także rozciągać na przedmioty należące do osób trzecich, jeśli one nimi handlują.

Art. 62 (art. 113, ust. 5 i 6). — O ile opisanie i zajęcie nie zostały zarządzone w toku postępowania oraz o ile nie wydano przeciwnych zarządzeń w postępowaniu karnym, moc ich gaśnie, jeżeli w ciągu 8 dni po wykonaniu:

a) odpis wniosku i decyzji zarządzającej wymieniony środek nie zostanie doręczony osobom, przeciwko którym jest skierowany;
b) nie zostanie wszczęte postępowanie co do meritum;
c) osoby, przeciwko którym zarządzono zajęcie lub opisanie, nie zostaną wezwane na rozprawę w celu uznania tychże.

Osobie, przeciwko której zarządzono zajęcie lub opisanie, którego moc wygasła stosownie do poprzedniego ustępu lub które zostało później uznane za nieuzasadnione i z tego powodu cofnięte, przysługuje roszczenie do odszkodowania przeciwko temu, kto uzyskał za-

jęcie lub opisanie, o ile ten ostatni działał podstępnie.

Art. 63. — Na wniosek strony zainteresowanej może być w toku postępowania w sprawie o naruszenie praw z rejestracji znaku wydany w drodze tymczasowo wykonalnego wyroku, za kaucją lub bez kaucji, zakaz używania znaku do chwili uprawomocnienia się wyroku co do meritum.

Zakaz ten może być uchylony wyrokiem co do meritum sprawy.

Art. 64 (art. 114). — Mimo postanowień artykułów poprzednich oraz z zastrzeżeniem wymagań sądownictwa karnego, przedmioty, co do których istnieje domniemanie, że naruszają prawo z rejestracji znaku, mogą podlegać opisaniu lecz nie zajęciu dopóty, dopóki znajdują się na terenie wystawy oficjalnej lub oficjalnie uznanej, odbywającej się na obszarze Państwa lub w drodze na wystawę albo z wystawy.

Jeżeli przedmioty te pochodzą z zagranicy, wnioskodawca będzie musiał w celu spowodowania opisania udowodnić, że jest właścicielem świadectwa ochronnego lub znaku zarówno w Królestwie, jak i w kraju pochodzenia tych przedmiotów.

Art. 65 (art. 115, ust. 1). — Sąd będzie mógł zarządzić ogłoszenie w jednym lub więcej pism, na koszt zasądzonego, każdego wyroku dotyczącego naruszenia praw z rejestracji znaku i to zarówno w całości, jak w streszczeniu lub tylko samej sentencji.

Art. 66 (art. 115, ust. 5 do 7). — W każdym wyroku stwierdzającym naśladownictwo znaku lub naruszenie prawa ze znaku, może być zarządzone zniszczenie słów, wizerunków lub oznaczeń, stanowiących naśladownictwo znaku lub naruszających prawo. Zniszczeniu mogą podlegać nie tylko opakowania, lecz także i sam wytwór lub towar, o ile sąd uzna ten środek za potrzebny do usunięcia podrobionego znaku.

W wyroku przysądzającym odszkodowanie może być na wniosek strony zarządzone uiszczenie odszkodowania w postaci ryczałtu, ustalonego na podstawie akt procesowych i dających się z nich wyciągnąć wniosków *(presunzioni)*. Może być również ustalona kwota, która winna być uiszczona za każde później stwierdzone naruszenie lub przekroczenie oraz za każdą zwłokę w wykonaniu zarządzeń przewidzianych w wyroku.

Przedmiot, stanowiący naruszenie prawa z rejestracji znaku, nie podlega zajęciu, zniszczeniu lub zakazowi używania, jeżeli należy do osoby używającej go w dobrej wierze do celów osobistych lub domowych.

Wszelkie zażalenia w przedmiocie zarządzeń wymienionych w niniejszym artykule rozstrzyga orzeczeniem nie podlegającym opłacie prezes trybunału lub sędzia pokoju *(Pretore)*, który wydał decyzję. Orzekają oni po wysłuchaniu stron i po przeprowadzeniu sumarycznego dochodzenia.

Art. 67 (art. 118; art. 12, ust. 1, p. 3 i ust. 2 ustawy Nr 4577 z dnia 30 sierpnia 1868 r.). — Ktokolwiek umieszcza na przedmiotach słowa lub wskazówki nie odpowiadające prawdzie a mające wywołać mniemanie, że znak na przedmiotach tych umieszczony jest chroniony na podstawie rejestracji, lub że świadectwo ochronne dotyczy przedmiotu a nie znaku, ulega karze grzywny od 500 do 5.000 lirów.

Ktokolwiek wykracza przeciwko postanowieniom art. art. 10, 12 i 14 ulega — o ile czyn nie stanowi przestępstwa cięższego — karze grzywny do 2000 lirów, nawet gdy osoby trzecie nie poniosły szkody. W przypadku recydywy grzywna może wynosić do 4.000 lirów.

Tytuł VIII

Postanowienia dotyczące włoskich obszarów zamorskich

Art. 68 (art. 143). — Moc świadectw ochronnych na znaki przedsiębiorstw i znaki związkowe uzyskanych w Królestwie rozciąga się również na obszar Libii i włoskich Wysp Morza Egejskiego.

Moc tych świadectw ochronnych rozciąga się również na obszary włoskiej Afryki Wschodniej, jeżeli znaki zostały zgłoszone przez obywateli i poddanych włoskich oraz zarejestrowane na ich rzecz.

Art. 69 (art. 1 dekretu Nr 846 z dnia 7 grudnia 1907 r.; art. 1, ust. 1 i 2 dekretu Nr 2194 z dnia 15 listopada 1938 r.). — Niezależnie od świadectw ochronnych wymienionych w poprzednim artykule, których moc rozciąga się również na włoskie obszary zamorskie lub na część tych obszarów, mogą być udzielane stosownie do artykułów następnych świadectwa ochronne lokalne, których moc ograniczona jest do obszaru Libii lub do obszarów włoskiej Afryki Wschodniej.

Podania zmierzające do uzyskania tych lokalnych świadectw ochronnych winny być składane u miejscowo właściwych Rządów. Do podań tych winny być załączone dowody stwierdzające uiszczenie przepisanych opłat. Świadectw ochronnych udzielają wymienione Rządy, które zarządzają również przepisane ogłoszenia w swych gazetach lub dziennikach urzędowych. Wogóle, gdy chodzi o te lokalne świadectwa ochronne, kompetencje Centralnego Urzędu Patentowego wykonywują wyżej wspomniane Rządy.

Art. 70 (art. 1, ust. 2 dekretu Nr 846 oraz art. 1, ust. 1 i 2 dekretu Nr 2194, powołanych wyżej). — Świadectwa ochronne wymienionego w poprzednim artykule rodzaju udzielane są po raz pierwszy obywatelom i poddanym włoskim oraz — z zastrzeżeniem wzajemności — cudzo-

ziemcom, o ile posiadają oni przedsiębiorstwa na obszarze Libii lub włoskiej Afryki Wschodniej.

Art. 71 (art. 1, ust. 1 dekretu Nr. 846 oraz art. 1, ust. 1 i 2 dekretu Nr. 2194, powołanych wyżej). — Cudzoziemcy będący właścicielami włoskich świadectw ochronnych mogą — z zastrzeżeniem wzajemności — uzyskać lokalne świadectwa ochronne wymienione w art. 69, nawet gdy nie posiadają przedsiębiorstw na obszarze włoskiej Afryki Wschodniej, a to w drodze rozciągnięcia mocy ich włoskich świadectw ochronnych.

Art. 72 (art. 1, ust. 2 powołanego wyżej dekretu Nr 2194). — Dekret niniejszy obowiązuje również na obszarach wymienionych w art. art. 68 do 71, jeżeli ustanowione w nich warunki są spełnione.

Prawa, wypływające z przystąpienia do międzynarodowych porozumień w odniesieniu do obszarów w tychże wymienionych, pozostają w każdym razie nienaruszone.

Minister Afryki włoskiej może w drodze dekretu, wydanego stosownie do art. 45 dekretu królewskiego Nr 2012 z dnia 3 grudnia 1934 r. i art. 56 dekretu królewskiego Nr 1019 z dnia 1 czerwca 1936 w brzmieniu ustalonym późniejszymi zmianami, wydawać zarządzenia w przedmiocie stosowania w Afryce włoskiej artykułu niniejszego oraz art. art. 69 do 71.

Tytuł IX

Postanowienia ogólne i przejściowe

Rozdział I

Postanowienia ogólne

Art. 73 (art. 126). — Jeżeli terminy, wyznaczone w niniejszym dekrecie, upływają w dniu świątecznym, przedłuża się je do następnego dnia roboczego.

Art. 74 (art. 127). — Wnioski, wymienione w niniejszym dekrecie, winny być kierowane do Centralnego Urzędu Patentowego.

Winny one, zarówno jak ich załączniki, być zredagowane w języku włoskim. Do każdego dokumentu sporządzonego w języku obcym należy załączyć tłumaczenie na język włoski.

Art. 75 (art. 128). — Wnioski dotyczące rejestracji znaków przedsiębiorstw winny być składane w Rzymie w Centralnym Urzędzie Patentowym, a w innych miejscowościach — w urzędach wskazanych w przepisach wykonawczych. Podania o przepisanie winny być składane wyłącznie w Centralnym Urzędzie Patentowym w Rzymie.

O złożeniu podania sporządza się protokół, którego odpis doręcza się na wniosek zainteresowanemu.

Art. 76 (art. 129). — Zgłaszający winien wskazać we wniosku swe rzeczywiste lub obrane miejsce zamieszkania w Królestwie na potrzeby wszelkiego rodzaju zawiadomień, które będą doń kierowane stosownie do postanowień niniejszego dekretu.

Zmiany miejsca zamieszkania winny być podawane do wiadomości Centralnego Urzędu Patentowego, który je odnotuje w rejestrze świadectw ochronnych.

Jeżeli nie wskazano lub nie obrano miejsca zamieszkania lub gdy powiadomiono Centralny Urząd Patentowy o zrzeczeniu się obranego miejsca zamieszkania stosownie do ustępu poprzedniego, natenczas wyżej wspomniane zawiadomienia — do chwili powiadomienia Urzędu o obraniu nowego miejsca zamieszkania w Królestwie — będą doręczane w drodze wywieszenia odpisu danego aktu lub komunikatu zawierającego jego streszczenie na tablicy do ogłoszeń *(Albo)* wymienionego Urzędu.

Zmiany nazwiska właściciela świadectwa ochronnego winny być podane do wiadomości Centralnego Urzędu Patentowego z dołączeniem odpowiednich dowodów, w celu odnotowania w rejestrze świadectw ochronnych.

Art. 77 (art. 130). — Wyznaczenie jednego lub więcej pełnomocników — jeżeli nie zostało dokonane w osobnym autentycznym lub uwierzytelnionym pełnomocnictwie — może być uskutecznione w specjalnym piśmie, podlegającym przepisanej opłacie.

Pełnomocnictwo, udzielone na podstawie specjalnego pisma, jest ważne jedynie w odniesieniu do przedmiotu, którego dotyczy. Jest ono ograniczone do stosunków z Centralnym Urzędem Patentowym.

Art. 78 (art. 131; art. 12, ust. 2 dekretu królewskiego Nr 1970 z dnia 29 lipca 1923 r.). — Żaden wniosek zmierzający do spowodowania zarządzenia, od którego jest przewidziana opłata, nie będzie przyjęty, jeżeli nie zostanie doń załączone zaświadczenie, stwierdzające, że opłata została uiszczona.

Wysokość opłat przewidzianych w niniejszym dekrecie podana jest w aneksie A.

Akty i dokumenty podlegające opłatom stemplowym, a nie wymienione w ustawie Nr 3268 z dnia 30 grudnia 1923 r. (tekst jednolity) oraz w późniejszych jej uzupełnieniach, są wyliczone w aneksie B.

Art. 79 (art. 132). — Rejestr zgłoszeń, rejestr świadectw ochronnych, zgłoszenia oraz dokumenty odnoszące się do nich są jawne.

Z zastrzeżeniem przepisów art. 35, ust. 2, każdy może je badać oraz otrzymać zaświadczenie lub wyciąg dotyczący rejestracyj, wpisów oraz adnotacyj figurujących w rejestrach, zarówno jak i odpisy zgłoszeń i odnoszących się do nich załączników.

Zaświadczenia, wyciągi oraz poświadczenia

odpisów aktów i dokumentów podlegają przepisanym opłatom.

Art. 80 (art. 133). — Publikacji przewidzianych w niniejszym dekrecie dokonywa się w *Bollettino dei brevetti per invenzioni, modelli e marchi*, wymienionym w art. 97 dekretu królewskiego Nr 1127 z dnia 29 czerwca 1939 r. o patentach na wynalazki przemysłowe.

Rozdział II

Postanowienia przejściowe

Art. 81 (art. 136, ust. 1 i 2). — Znaki, już zarejestrowane w chwili wejścia w życie niniejszego dekretu, podlegają co do podstaw nieważności postanowieniom poprzedniej ustawy, z zastrzeżeniem jednak przepisów art. 48.

W odniesieniu do stosowania wspomnianego art. 48, termin tamże ustalony zaczyna biec od chwili wejścia w życie niniejszego dekretu.

Art. 82 (art. 136, ust. 3 do 5 i ostatni). — Rejestracje znaków dokonane na podstawie ustawy Nr 4577 z dnia 30 sierpnia 1868 tracą swą moc począwszy od dat następujących:

a) gdy chodzi o znak zgłoszony na 8 lub więcej lat przed dniem wejścia w życie niniejszego dekretu, rejestracja straci swą moc z upływem roku następującego po roku, w którym ów dzień przypada;

b) gdy chodzi o znaki zgłoszone na mniej niż 8 lat przed datą wejścia w życie niniejszego dekretu, rejestracja straci swą moc z upływem 10. roku licząc od daty zgłoszenia.

Przepisy art. 5, ust. 1 i 2 obowiązują — z zastrzeżeniem wspomnianych terminów wygaśnięcia — również w odniesieniu do odnowienia rejestracji wymienionych znaków.

Art. 83 (art. 136, ust. 6). — Znaki niezarejestrowane, a już prawnie używane w chwili wejścia w życie niniejszego dekretu, mogą być zarejestrowane w ciągu roku po tej dacie, o ile odpowiadają warunkom przewidzianym w niniejszym dekrecie.

Kwestia, czy warunki ustanowione w art. 17 są spełnione oraz czy nie zachodzą przeszkody wymienionego w art. 19, ust. 1 rodzaju, będzie w każdym przypadku zbadana, przy czym za podstawę będzie wzięta data, od której wspomniane znaki niezarejestrowane są faktycznie używane.

niane znaki niezarejestrowane są faktycznie do uzyskania rejestracji znaku lub wpisu aktu doń odnoszącego się, które byłyby już złożone przed datą wejścia w życie niniejszego dekretu, będą załatwiane zgodnie z przepisami w nim zawartymi. Wszelako w przedmiocie prawidłowości formy należy przestrzegać przepisów uprzednich.

Art. 85 (art. 144). — Z chwilą wejścia w życie niniejszego dekretu (patrz art. 86) tracą moc obowiązującą w odniesieniu do rejestracji znaków przedsiębiorstw następujące akty prawodawcze:

1. ustawa Nr 4577 z dnia 30 sierpnia 1868 r. o znakach i fabrycznych oznaczeniach odróżniających;
2. dekret królewski Nr 1970 z dnia 29 lipca 1923 r. o patentach (art. 5 i następne).

Ponadto, począwszy od powyższej daty, tracą również moc w odniesieniu do rejestracji znaków przedsiębiorstw:

1. art. art. 1 do 18 przepisów zatwierdzonych dekretem królewskim Nr 846 z dnia 5 grudnia 1907 r., dotyczącym ochrony własności przemysłowej w Erytrei;
2. artykuł jedyny, lit. c) dekretu królewskiego Nr 376 z dnia 20 kwietnia 1913 r. o ochronie własności przemysłowej w Libii;
3. dekret z dnia 5 listopada 1931 r. rozciągający na włoskie Wyspy Morza Egejskiego przepisy z dziedziny znaków obowiązujące w Metropolii;
4. dekret królewski Nr 2194 z dnia 15 listopada 1938 r. o rozciągnięciu na cały obszar włoskiej Afryki Wschodniej wspomnianych przepisów o ochronie własności przemysłowej, dotyczących Erytrei;
5. dekret królewski Nr 2195 z dnia 15 listopada 1938 r. o zarządzeniach finansowych w dziedzinie fabrycznych i handlowych znaków oraz oznaczeń odróżniających we włoskiej Afryce Wschodniej.

Poza tym, począwszy od wyżej wspomnianej daty, tracą moc obowiązującą wszelkie inne przepisy ustawowe lub wykonawcze, które stałyby w sprzeczności z niniejszym dekretem lub z wydanymi doń przepisami wykonawczymi.

Dekret niniejszy nie uchybia stosowaniu postanowień dotyczących w jakikolwiekbądź sposób dziedziny znaków, a zawartych w ustawach specjalnych o ochronie włoskich wytworów w ogóle; o opisaniu, ochronie lub gwarancji określonych rodzajów wytworów; o zastrzeżeniu lub zakazie używania jako znaków pewnych słów. Dekret niniejszy nie uchybia również stosowaniu postanowień zawartych w obowiązujących w Królestwie i koloniach konwencjach międzynarodowych oraz w ustawach wykonawczych do tychże.

Art. 86 (art. 134). — Rząd Królewski wyda rozporządzenie wykonawcze do niniejszego dekretu, który wejdzie w życie dnia 1 września 1942 r.

Do chwili wydania wspomnianego rozporządzenia wykonawczego do znaków przedsiębiorstw mają w miarę możności zastosowanie poprzednie przepisy wykonawcze w przedmiocie znaków i fabrycznych oznaczeń odróżniających.

ANEKS A

OPŁATY

I. *Znaki przedsiębiorstw*

lirów

1. Za zgłoszenie . . . . 50.—
2. Za rejestrację lub odnowienie rejestracji, jeżeli chodzi o jedną klasę a opłata zostaje uiszczona jednorazowo . . . . 200.—
3. jak wyżej, gdy opłata zostaje uiszczona w dwóch ratach:
   a) za pierwsze dziesięciolecie . . 100.—
   b) za drugie dziesięciolecie . . . 150.—
4. Za rejestrację lub odnowienie rejestracji, gdy chodzi o więcej niż jedną klasę, a opłata uiszczona zostaje jednorazowo — za każdą klasę poza pierwszą (oprócz opłaty wymienionej w p. 2) . . . . 150.—
5. jak wyżej, gdy opłata zostaje uiszczona w dwóch ratach (oprócz opłaty wymienionej w p. 3):
   a) za pierwsze dziesięciolecie . . 75.—
   b) za drugie dziesięciolecie . . . 100.—

II. *Znaki związkowe*

6. Za zgłoszenie . . . . 200.—
7. Za rejestrację lub odnowienie rejestracji, gdy chodzi o jedną lub więcej klas a opłata zostaje uiszczona jednorazowo . . . . 500.—
8. jak wyżej, gdy opłata zostaje uiszczona w dwóch ratach:
   a) za pierwsze dziesięciolecie . . 250.—
   b) za drugie dziesięciolecie . . . 350.—

III. *Znaki o mocy lokalnej*

9. Za zgłoszenie . . . . 50.—
10. Za rejestrację lub odnowienie rejestracji, gdy chodzi o jedną lub więcej klas a opłata zostaje uiszczona jednorazowo . . . . 250.—
11. jak wyżej, gdy opłata zostaje uiszczona w dwóch ratach:

lirów

   a) za pierwsze dziesięciolecie . . 125.—
   b) za drugie dziesięciolecie . . . 175.—

IV. *Znaki międzynarodowe*

12. Za zgłoszenie . . . . 250.—

V. *Opłaty wspólne znakom wymienionym w ust. I—IV*

13. Za specjalne pismo udzielające pełnomocnictwa . . . . 30.—
14. Za zwłokę w odnowieniu rejestracji lub w uiszczeniu opłaty za rejestrację lub odnowienie rejestracji (w całości lub części):
   a) w pierwszym trymestrze . . . 75.—
   b) w drugim trymestrze . . . . 225.—
15. Za odwołanie wnoszone do Komisji Odwoławczej . . . . 100.—
16. Za wpis przeniesienia . . . . . 75.—
17. Za zaświadczenie . . . . 25.—
18. Za wyciąg z rejestru . . . . . 15.—
19. Za poświadczenie kopii znaku . . 25.—
20. Za duplikat oryginału świadectwa ochronnego . . . . 25.—

ANEKS B

AKTY I DOKUMENTY PODLEGAJĄCE OPŁATOM STEMPLOWYM

nie wymienione w ustawie Nr 3268 z dnia 30 grudnia 1923 r. (tekst jednolity) i w jej późniejszych nowelach:

1. Świadectwa ochronne na znaki przedsiębiorstw.
2. Odwołania wnoszone do Komisji Odwoławczej.

ANEKS C

KLASYFIKACJA WYTWORÓW LUB TOWARÓW

. . . .

(*La Propriété Industrielle* 1942 r., zeszyt 11, str. 188—189; zeszyt 12, str. 203—208)

53

PATENTY NA WYNALAZKI

Udzielenie

Tłustym drukiem oznaczono numer patentu. Liczby i litery przed numerem patentu oznaczają klasę, podklasę, grupę i podgrupę, do której zaliczono wynalazek. Następnie kolejno są umieszczone: nazwisko właściciela patentu; tytuł wynalazku; data zgłoszenia; po skrócie „Pierwsz", który oznacza pierwszeństwo ze zgłoszenia w jednym z krajów, należących do Konwencji Związkowej Paryskiej, data zgłoszenia zagranicznego i w nawiasie kraj, gdzie zgłoszenia dokonano; data udzielenia patentu.

1a, 6 **31702.** Gesellschaft für Förderanlagen Ernst Heckel mit beschränkter Haftung, Saarbrücken. Sposób oddzielania od siebie materiałów o różnych ciężarach właściwych, np. wzbogacania węgla w płuczkach strumieniowych i płuczka strumieniowa do stosowania tego sposobu. 6.10 1938. Pierwsz. 8.10 1937 (Niemcy). Udzielono 19.4 1943.

3b, 3 **31723.** Richard Fischer, Essen. Sposób urwalania zakładek prasowanych lub plisowanych w odzieży. 4.4 1939. Pierwsz. 6.8 1938 (Niemcy). Udzielono 20.4 1943.

3c, 2 **31746.** Alfred Boenecke, Berlin, Gustav Christian David, Berlin i Horst Zeddies, Berlin. Zatrzask z tworzywa niemetalowego do ubiorów, sposób wytwarzania go oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. 26.3 1940. Udzielono 1.5 1943.

3c, 11/20 **31745.** Karl Friedrich Nägele, Berlin-Lichterfelde. Urządzenie do wytwarzania zamknięć suwakowych. 26.3 1940. Pierwsz. 1.11 1938 (Niemcy). Udzielono 1.5 1943.

7b, 10/80 **31751.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft, Frankfurt n. M. Sposób wytwarzania na prasach pasmowych kształtowników o pełnych, zmniejszających się przekrojach i urządzenie do wykonywania tego sposobu. 23.4 1940. Udzielono 1.5 1943.

7c, 4/04 **31708.** Deutsche Röhrenwerke Aktiengesellschaft, Düsseldorf. Urządzenie do wykonywania zwężeń na brzegach pustych przedmiotów. 6.12 1938. Pierwsz. 1.2 1938 (Niemcy). Udzielono 19.4 1943.

10b, 1 **31690.** Simon Rohrlich, Berlin. Sposób wyrobu brykietów węglowych bez dodatku lepiszcza. 25.3 1938. Pierwsz. 30.3 1937 (Niemcy). Udzielono 16.4 1943.

12i, 26 **31798.** Licentia Patent-Verwaltungs-Gesellschaft mit beschränkter Haftung, Berlin. Sposób wytwarzania gazu ochronnego przez rozszczepianie i spalanie amoniaku oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. 16.6 1941. Pierwsz. 18.6 1940 (Niemcy). Udzielono 6.5 1943.

12m, 5 **31747.** Jean Charles Séailles, Paryż i Walter Robert Gustav Dyckerhoff, Mainz-Amöneburg. Sposób otrzymywania glinki. 26.3 1940. Pierwsz. 24.3 1939 (Luksemburg). Udzielono 1.5 1943.

12o, 1/01 **31684.** N. V. Internationale Hydrogeneeringsoctrooien Maatschappij (International Hydrogenation Patents Company), Haga. Sposób wytwarzania lub ulepszania ciekłych lub topliwych węglowodorów, jak benzyn, rozpuszczalników olejów do silników Diesla, olejów paliwowych, olejów smarowych, parafiny, węglowodorów gazowych, przez katalityczne traktowanie cieplne materiałów węglowych, zawierających więcej niż 1 atom węgla w cząsteczce. 15.11 1937. Pierwsz. 30.11 1936 dla zastrz. 2—6, 12, 16, 18, 19; 12.2 1937 dla zastrz. 20; 24.2 1937 dla zastrz. 21; 12.3 1937 dla zastrz. 1, 7, 9; 3.4 1937 dla zastrz. 11, 15; 14.4 1937 dla zastrz. 13, 14, 22; 12.8 1937 dla zastrz. 8, 17 (Niemcy). Udzielono 16.4 1943.

12o, 1/05 **31681.** N. V. Internationale Hydrogeneeringsoctrooien Maatschappij (International Hydrogenation Patents Company), Haga. Sposób uwodorniania pod ciśnieniem materiałów otrzymywanych przez ługowanie stałych materiałów węglowych rozpuszczalnikami organicznymi. 22.7 1937. Pierwsz. 23.7 1936 (Niemcy). Udzielono 16.4 1943.

12o, 25/01 **31687.** Schering A. G., Berlin, Sposób uwodorniania związków szeregu cyklopentanowielohydrofenantrenowego, zawierających grupy ketonowe. 26.2 1938. Pierwsz. 27.2 1937 (Niemcy). Udzielono 16.4 1943.

12o, 25/01 **31694.** Schering A. G., Berlin. Sposób wytwarzania ketosteroidów 2.6 1938. Pierwsz. 3.6 1937 dla zastrz. 4, 8, 9; 30.12 1937 dla zastrz. 1—3, 5—7, 10—13 (Niemcy). Udzielono 16.4 1943.

12o, 25/04 **31695.** Schering A. G., Berlin. Sposób wytwarzania 17-aldehydoandrostanów. 3.6 1938. Pierwsz. 21.6 1937 (Niemcy). Udzielono 16.4 1943.

12o, 25/05 **31679.** Schering—Kahlbaum A. G., Berlin. Sposób wytwarzania pregnendionów-3, 20. Dodatkowy do patentu nr 26499. 11.9 1935. Pierwsz. 31.10 1934 (Niemcy). Udzielono 16.4 1943.

12p, 1/10 **31701.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft, Frankfurt n. M. Sposób wytwarzania związków chinolinowych, zawierających w położeniu 4 zasadowo podstawione grupy aminowe. 26.9 1938. Pierwsz. 7.10 1937 (Niemcy). Udzielono 19.4 1943.

12q, 6/03 **31718.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft, Frankfurt n. M. Sposób oczyszczania p-aminobenzenosulfoamidu. 21.3 1939. Pierwsz. 25.3 1938 (Niemcy). Udzielono 20.4 1943.

12q, 14/01 **31704.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft, Frankfurt n. M. Sposób odzyskiwania fenoli z ich roztworów wodnych. 13.10 1938. Pierwsz. 14.10 1937 (Niemcy). Udzielono 19.4 1943.

13d, 2/02 **31755.** Schmidt'sche Heissdampf-Gesellschaft mit beschränkter Haftung, Kassel. Końcówka zwrotna do rur przegrzewacza płomieniówkowego podobna do rury Fielda oraz sposób jej wyrobu. 17.5 1940. Pierwsz. 12.10 1938 (Niemcy). Udzielono 1.5 1943.

15d, 17/10 **31738.** Bata S. A., Zlin. Maszyna do drukowania etykiet na przedmiotach, zwłaszcza na pudełkach. 31.7 1939. Udzielono 1.5 1943.

18a, 3 **31740.** Eisenwerk-Gesellschaft Maximilianshütte, Unterwellenborn, Turyngia. Sposób wytapiania surówki z ubogich rud żelaznych. 26.8 1939. Pierwsz. 29.8 1938 dla zastrz. 1, 2 i 4 (Niemcy). Udzielono 1.5 1943.

18b, 10 **31716.** Société d'Electro-Chimie, d'Electro-Métallurgie et des Aciéries Electriques d'Ugine, Paryż. Sposób szybkiego przeprowadzania procesów hutniczych oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. 11.3 1939. Pierwsz. 15.3 1938 (Francja). Udzielono 20.4 1943.

18b, 14/02 **31700.** G. Battista Crespi, Ceriana. Sposób wytwarzania zasadowej wykładziny ogniotrwałej pieców hutniczych. 20.8 1938. Pierwsz. 27.8 1937 dla zastrz. 1, 2; 19.1 1938 dla zastrz. 3 (Włochy). Udzielono 19.4 1943.

18b, 20 **31712.** Société d'Electro-Chimie, d'Electro-Métallurgie et des Aciéries Électriques d'Ugine, Paryż. Sposób wytwarzania stali. 8.2 1939. Pierwsz. 10.2 1938 dla zastrz. 1—7, 9—17; 11.4 1938 dla zastrz. 8 (Francja). Udzielono 20.4 1943.

18c, 2/15 **31787.** Dortmund-Hoerder Hüttenverein Aktiengesellschaft, Dortmund. Urządzenie do zawieszania przedmiotów metalowych podczas poddawania ich obróbce cieplnej. 4.3 1941. Pierwsz. 8.3 1940 (Niemcy). Udzielono 4.5 1943.

18c, 8/50 **31750.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft, Frankfurt n. M. Sposób zwiększania twardości stopów służących do spawania przez nakładanie. 30.3 1940. Pierwsz. 8.12 1938 (Niemcy). Udzielono 1.5 1943.

18d, 2/20 **31705.** Kohle- und Eisenforschung G. m. b. H., Düsseldorf. Stal stopowa, przeznaczona do wyrobu przedmiotów mających wykazać dużą odporność na działanie ciepła i dużą wytrzymałość na długotrwałe obciążenie stałe, oraz sposób jej obróbki cieplnej. Dodatkowy do patentu 30199. 21.10 1938. Pierwsz. 19.1 1938 (Niemcy). Udzielono 19.4 1943.

20b, 4 **31800.** Wiener Lokomotivfabrik Aktiengesellschaft, Wiedeń. Lokomotywa z zasobnikiem pary. 9.7 1941. Pierwsz. 14.8 1940 (Niemcy). Udzielono 6.5 1943.

20e, 23 **31758.** Scharfenbergkupplung Aktiengesellschaft, Berlin. Urządzenie w sprzęgłach do pojazdów. 20.6 1940. Pierwsz. 1.7 1939 (Niemcy). Udzielono 4.5 1943.

20i, 11/10 **31696.** Vereinigte Eisenbahn-Signalwerke, Gesellschaft mit beschränkter Haftung, Berlin-Siemensstadt. Układ połączeń nastawnicy do nastawiania przebiegów i sygnałów. 28.6 1938. Pierwsz. 1.7 1937 (Niemcy). Udzielono 19.4 1943.

20l, 9/01 **31722.** Firma C. Conradty, Norymberga. Oprawa zewnętrzna do dowolnie wygiętych ślizg węglowych. 31.3 1939. Pierwsz. 1.7 1938 (Niemcy). Udzielono 20.4 1943.

21a¹, 32/02 **31820.** C. Lorenz Aktiengesellschaft, Berlin-Tempelhof. Urządzenie radiowe do przesyłania obrazów. 22.9 1941. Pierwsz. 28.11 1940 (Niemcy). Udzielono 7.5 1943.

21a¹, 32/03 **31826.** C. Lorenz Aktiengesellschaft, Berlin-Tempelhof. Urządzenie fototelegraficzne. 6.10 1941. Pierwsz. 28.11 1940 (Niemcy). Udzielono 7.5 1943.

21a¹, 32/21 **31760.** C. Lorenz Aktiengesellschaft, Berlin-Tempelhof. Sposób przeskokowego rozkładania filmów do celów telewizyjnych. 18.7 1940. Pierwsz. 9.9 1939 (Niemcy). Udzielono 4.5 1943.

21a¹, 33/71 **31721.** C. Lorenz Aktiengesellschaft, Berlin-Tempelhof. Urządzenie do odbioru transmisyj telewizyjnych. 23.3 1939. Pierwsz. 8.4 1938 (Niemcy). Udzielono 20.4 1943.

21a², 36/02 **31689.** Siemens & Halske Aktiengesellschaft, Berlin- Siemensstadt. Układ połączeń do stabilizacji częstotliwości nośnych w sieci transmisyjnej. 8.3 1938. Pierwsz. 9.3 1937 dla zastrz. 1, 2, 10; 21.10 1937 dla zastrz. 3—9 (Niemcy). Udzielono 16.4 1943.

21a⁴, 75 **31710.** Elektrische Glühlampenfabriken Joh. Kremenezky A. G., Wiedeń. Sposób osadzenia wałka w wydrążonym wałku, w elektrycznych urządzeniach regulacyjnych. 11.1 1939. Pierwsz. 12.1 1938 (Austria). Udzielono 19.4 1943.

21c, 24/01 **31774.** Paul Jordan, Berlin. Domowa skrzynka przyłączowa z bezpiecznikami. 30.9 1940. Pierwsz. 17.5 1939 (Niemcy). Udzielono 4.5 1943.

21c, 25/01 **31775.** Paul Jordan, Berlin. Puszka rozgałęźna lub złączowa do instalacji przewodem kabelkowym. 30.9 1940. Pierwsz. 18.3 1939 (Niemcy). Udzielono 4.5 1943.

21d¹, 59 **31741.** Firma C. Conradty, Norymberga. Maszyna elektryczna z komutatorem węglowym. 10.2 1940. Pierwsz. 22.2 1939 (Niemcy). Udzielono 1.5 1943.

21g, 12/01 **31719.** Bernhard Berghaus, Berlin-Lankwitz. Urządzenie do katodowego rozpylania. 22.3 1939. Pierwsz. 24.3 1938 (Niemcy). Udzielono 20.4 1943.

21g, 13/05 **31678.** Dr. Erich F. Huth G. m. b. H., Berlin. Lampa wyładowcza, zwłaszcza mała lampa elektronowa oraz sposób wytwarzania takich lamp. 13.5 1937. Pierwsz. 14.5 1936 dla zastrz. 9, 10; 10.6 1936 dla zastrz. 1—8, 11—27 (Niemcy). Udzielono 16.4 1943.

21g, 13/40 **31693.** N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken, Eindhoven. Układ z lampą elektronową, posiadającą katodę żarową, przynajmniej jedną siatkę rozrządczą, anodę i pomocniczą katodę emisji wtórnej. 19.4 1938. Pierwsz. 21.4 1937 (Niemcy). Udzielono 16.4 1943.

21g, 17/01 **31715.** Allgemeine Elektricitäts-Gesellschaft, Berlin. Lampa Röntgena do prześwietlania ciał wydrążonych i urządzenie z tą lampą. 6.3 1939. Pierwsz. 5.3 1938 (Niemcy). Udzielono 20.4 1943.

22f, 7 **31799.** Titangesellschaft m. b. H., Leverkusen-I. G. Werk. Sposób wytwarzania dwutlenku tytanu. 24.5 1941. Pierwsz. 7.6 1940 (Niemcy). Udzielono 6.5 1943.

22i, 2 **31785.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft, Frankfurt n. M. Środek do klejenia. 15.2 1941. Pierwsz. 2.2 1940 (Niemcy). Udzielono 4.5 1943.

22i, 3 **31793.** Martin Schwarzkopf, Berlin. Sposób przeróbki kości, zwłaszcza kości bydlęcych i urządzenie do tego celu. 3.6 1941. Pierwsz. 8.6 1940 (Niemcy). Udzielono 6.5 1943.

25a, 31 **31699.** Société Anonyme Vitos, Troyes. Języczkowa igła dziewiarska, służąca zwłaszcza do cerowania. 19.5 1937. Pierwsz. 20.5 1936 (Francja). Udzielono 19.4 1943.

29b, 3/02 **31773.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft, Frankfurt n. M. Sposób wytwarzania nici lub włókien sztucznych z wiskozy. 24.9 1940. Pierwsz. 8.11 1938 (Niemcy). Udzielono 4.5 1943.

30h, 2/20 **31714.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft, Frankfurt n. M. Sposób wytwarzania pochodnych witaminy B_6 rozpuszczalnych w tłuszczach i łatwo podatnych do dalszego oczyszczania. 20.2 1939. Pierwsz. 21.2 1938 (Niemcy). Udzielono 20.4 1943.

31c, 18/01 **31757.** Deutsche Eisenwerke Aktiengesellschaft, Mülheim/Ruhr. Uszczelnienie chłodzonych wodą form do odlewania odśrodkowego, osadzonych obrotowo wewnątrz płaszcza zewnętrznego. 6.6 1940. Pierwsz. 21.7 1939 (Niemcy). Udzielono 1.5 1943.

31c, 18/02 **31686.** Fichtel & Sachs Aktiengesellschaft, Schweinfurt. Sposób wykonywania wewnętrznej warstwy cylindra silnika spalinowego, tworzącej jego powierzchnię bieżną, oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. 14.2 1938. Pierwsz. 15.2 1937 (Niemcy). Udzielono 16.4 1943.

34c, 7/28 **31816.** Conrad Koch, Kassel. Przyrząd do czyszczenia z elektrostatyczną żebrową okładziną cierną. 30.8 1941. Udzielono 7.5 1943.

34l, 21/10 **31703.** Mieczysław Pszonka, Stryj. Maszynka do wyrobu pierogów. 10.10 1938. Udzielono 19.4 1943.

36a, 23/01 **31827.** Jaroslav Anděl, Friedland. Oszczędnościowa płyta kuchenna. 7.10 1941. Udzielono 7.5 1943.

37a, 3 **31680.** Jan Noworyta, Lwów. Plecionka z trzciny lub wikliny do celów budowlanych. 15.7 1937. Udzielono 16.4 1943.

37d, 24/01 **31717.** Stanisław Wróblewski, Warschau. Gumowe uszczelnienie do okien, drzwi i okiennic. Dodatkowy do patentu nr 26962. 13.3 1939. Udzielono 20.4 1943.

37e, 8/02 **31685.** Ludwik Szczęsny Dąbrowski, Warschau. Złącze do tworzenia węzłów w konstrukcjach rozbieranych. 16.11 1937. Udzielono 16.4 1943.

38h, 2/03 **31772.** Hermann Basler, Berlin. Sposób rozdrabniania drewna, zawierającego żywicę, do wyrobu wodoodpornych płyt z włókien. 16.9 1940. Udzielono 4.5 1943.

39b, 22/04 **31821.** Deutsche Celluloid-Fabrik Aktiengesellschaft, Eilenburg. Sposób wytwarzania warstw z wielouretanów. 23.9 1941. Pierwsz. 5.10 1940 (Niemcy). Udzielono 7.5 1943.

39b, 24 **31788.** Bolesław Czech, Grodkowice. Materiał izolacyjno-budowlany, sposób wytwarzania go oraz sposób wytwarzania z tego materiału papy dachowej i innych przedmiotów. 6.6 1939. Udzielono 4.5 1943.

40a, 2/30 **31818.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft, Frankfurt n. M. Sposób spiekania materiałów drobnoziarnistych lub sproszkowanych. 15.9 1941. Pierwsz. 19.10 1940 (Niemcy). Udzielono 7.5 1943.

40a, 3/60 **31756.** Metallgesellschaft Aktiengesellschaft, Frankfurt n. M. Urządzenie taśmowe do spiekania lub prażenia materiałów. 27.5 1940. Pierwsz. 1.3 1939 (Niemcy). Udzielono 1.5 1943.

40a, 48/01 **31822.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft, Frankfurt n. M. Sposób otrzymywania magnezu oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. 29.9 1941. Pierwsz. 5.10 1940 (Niemcy). Udzielono 7.5 1943.

40b, 2 **31724.** Bernhard Berghaus, Berlin-Lankwitz. Sposób wytwarzania kształtek spieczonych z proszków metali względnie z proszków materiałów twardych lub ich mieszanin oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. 13.4 1939. Pierwsz. 30.4 1938 (Niemcy). Udzielono 22.4 1943.

40b, 17 **31743.** Fried. Krupp Aktiengesellschaft, Essen. Kształtka ze stopu twardego. Dodatkowy do patentu nr 31596. 26.3 1940. Pierwsz. 30.12 1938 (Niemcy). Udzielono 1.5 1943.

40b, 18 **31682.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft, Frankfurt n. M. Stop aluminiowy. Dodatkowy do patentu nr 26618. 14.10 1937. Pierwsz. 11.12 1936 (Niemcy). Udzielono 16.4 1943.

40b, 19 **31814.** Karl Schmidt G. m. b. H., Neckarsulm. Stop aluminiowy na tłoki i inne części silnika spalinowego, wystawione na działanie tarcia ślizgowego przy podwyższonych temperaturach. 21.8 1941. Pierwsz. 12.6 1940 (Niemcy). Udzielono 7.5 1943.

40b, 19 **31815.** Karl Schmidt G. m. b. H., Neckarsulm. Stop aluminiowy na tłoki i części maszynowe, które powinny posiadać w znacznym stopniu niezmienność objętości przy podwyższonych temperaturach, wywiązujących się podczas tarcia ślizgowego lub nagrzewania się, np. w silnikach spalinowych. 21.8 1941. Pierwsz. 12.6 1940 (Niemcy) Udzielono 7.5 1943.

42c, 6/01 **31777.** Askania-Werke Aktiengesellschaft, Berlin. Przyrząd niwelacyjny. 30.9 1940. Pierwsz. 20.7 1939 (Niemcy). Udzielono 4.5 1943.

42c, 35/10 **31779.** Askania-Werke Aktiengesellschaft, Berlin. Giroskop elektryczny, zwłaszcza do pojazdów powietrznych. 16.11 1940. Pierwsz. 16.11 1939 (Niemcy). Udzielono 4.5 1943.

42h, 37 **31786.** Licentia Patent-Verwaltungs-Gesellschaft mit beschränkter Haftung, Berlin. Sposób wytwarzania ostrych zdjęć fotograficznych przedmiotów, poruszających się okresowo, oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. 20.2 1941. Pierwsz. 28.2 1940 (Niemcy). Udzielono 4.5 1943.

42i, 12/03 **31789.** Askania-Werke Aktiengesellschaft, Berlin. Urządzenie do ustalania rozszerzalności cieplnej w określonych granicach do celów wzorcowniczych i pomiarowych. 26.3 1941. Pierwsz. 27.5 1940 (Niemcy). Udzielono 6.5 1943.

42k, 20/02 **31713.** Société Anonyme des Hauts Forneaux de la Chiers, Longwy. Przyrząd udarowy względnie taran do badania różnych przedmiotów, w szczególności zaś szyn. 15.2 1939. Pierwsz. 18.2 1938 (Francja). Udzielono 20.4 1943.

42k, 20/03 **31782.** Deutsche Waffen- und Munitionsfabriken, Aktiengesellschaft, Berlin-Charlottenburg. Magnetyczny sposób sprawdzania błędów w strukturze przedmiotów badanych, zwłaszcza rys w cylindrycznych przedmiotach stalowych. 5.12 1940. Pierwsz. 13.12 1939 (Niemcy). Udzielono 4.5 1943.

43a, 12 **31763.** C. & A. Brenninkmeyer, Berlin. Kasa rejestracyjna względnie maszyna do księgowania z urządzeniem filmowym. 26.7 1940. Udzielono 4.5 1943.

45a, 6/01 **31732.** Aleksander Sławiński, Milejów, pow. lubelski. Pług. 3.7 1939. Udzielono 22.4 1943.

45b, 1/01 **31677.** Gaston Perin, Vaux-Sous-Chévremont. Sposób przyśpieszania kiełkowania nasion i szafa do stosowania tego sposobu. 4.3 1937. Pierwsz. 5.3 1936 dla zastrz. 1—3, 5—7 (Belgia); 14.12 1936 dla zastrz. 4 (Niemcy). Udzielono 16.4 1943.

45e, 21/21 **31727.** Heinrich Lanz Aktiengesellschaft, Mannheim. Młocarnia z wbudowanym w nią urządzeniem ciernym. 6.5 1939. Pierwsz. 7.5 1938 (Niemcy). Udzielono 22.4 1943.

45f, 9/08 **31697.** Kai Petersen, Soborg koło Kopenhagi. Sposób tworzenia ciepłych inspektów i ogrzewania ich przy zastosowaniu śmieci ewentualnie przy domieszaniu innych odpadków jako materiału wytwarzającego ciepło oraz sposób wytwarzania takiego materiału. 1.7 1938. Udzielono 19.4 1943.

45l, 3/03 **31813.** Deutsche Gesellschaft für Schädlingsbekämpfung m. b. H., Frankfurt n. M. Sposób zwalczania szkodników zwierzęcych. 6.8 1941. Pierwsz. 6.9 1940 (Niemcy). Udzielono 7.5 1943.

45l, 4 **31819.** I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft, Frankfurt n. M. Zaprawa do nasion. 17.9 1941. Pierwsz. 10.10 1940 (Niemcy). Udzielono 7.5 1943.

46a⁴, 3/01 **31752.** Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga. Silnik spalinowy z dwoma szeregami cylindrów, umieszczonymi w kształcie litery V. 23.4 1940. Pierwsz. 9.3 1939 (Czechosłowacja). Udzielono 1.5 1943.

46c¹, 2 **31753.** Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga. Urządzenie do chłodzenia oleju silnikowego w pojazdach mechanicznych. 23.4 1940. Pierwsz. 11.3 1939 (Czechosłowacja). Udzielono 1.5 1943.

46c¹, 2 **31783.** Daimler-Benz Aktiengesellschaft, Stuttgart-Untertürkheim. Zespół pompy ssącej i tłoczącej olej do przełączalnych silników spalinowych. 17.12 1940. Pierwsz. 22.12 1940 (Niemcy). Udzielono 4.5 1943.

46c¹, 2 **31805.** Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga. Silnik Chłodzony powietrzem z cylindrami ustawionymi w kształcie litery V. 22.7 1941. Pierwsz. 29.7 1940 (Czechy i Morawy). Udzielono 6.5 1943.

46c¹, 2 **31808.** Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga. Chłodnica oleju przy silnikach chłodzonych powietrzem z dmuchawą osiową. 24.7 1941. Pierwsz. 30.7 1940 (Czechy i Morawy). Udzielono 6.5 1943.

46c¹, 8 **31759.** Junkers Flugzeug-und-Motorenwerke Aktiengesellschaft, Dessau. Tłok do silników spalinowych. 12.7 1940. Pierwsz. 12.7 1939 (Niemcy). Udzielono 4.5 1943.

46c¹, 9 **31707.** Bernhard Berghaus, Berlin-Lankwitz. Sposób pokrywania warstwą ochronną tłoków z metali lekkich do silników spalinowych i urządzenie do przeprowadzenia tego sposobu. 26.10 1938. Pierwsz. 20.8 1938 dla zastrz. 1—9; 3.5 1938 dla zastrz. 10—12 (Niemcy). Udzielono 19.4 1943.

46c¹, 12 **31688.** Fichtel & Sachs Aktiengesellschaft, Schweinfurt. Umocowanie tarczy korbowej na końcu wału, w celu utworzenia wału korbowego, nadającego się zwłaszcza do małych silników spalinowych. 4.3 1938. Pierwsz. 5.3 1937 (Niemcy). Udzielono 16.4 1943.

46c¹, 16/01 **31749.** Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga-Smichov. Osadzenie karburatora w silnikach z cylindrami w układzie V, chłodzonych powietrzem. 30.3 1940. Pierwsz. 2.1 1939 (Czechosłowacja). Udzielono 1.5 1943.

46c², 51/02 **31801.** Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga. Doprowadzanie powietrza do gaźnika silników chłodzonych powietrzem. 9.7

1941. Pierwsz. 27.7 1940 (Czechy i Morawy). Udzielono 6.5 1943.

46c², 64 **31754.** Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga. Przewód, doprowadzający podgrzane paliwo do gaźnika silników spalinowych. 24.4 1940. Pierwsz. 10.3 1939 (Czechosłowacja). Udzielono 1.5 1943.

46c², 103 **31770.** Robert Bosch G. m. b. H., Stuttgart. Wielocylindrowy silnik wtryskowy. 22.8 1940. Pierwsz. 1.9 1939 (Niemcy). Udzielono 4.5 1943.

46c², 108 **31784.** Akciová společnost, dříve Škodovy závody v Plzni, Praga. Urządzenie do odciążania przewodu tłocznego pomp wtryskowych do silników spalinowych. 15.1 1941. Pierwsz. 16.1 1940 (Czechy i Morawy). Udzielono 4.5 1943.

46c², 111 **31765.** Robert Bosch G. m. b. H., Stuttgart. Chłodzona dysza wtryskowa. 1.8 1940. Pierwsz. 2.2 1939 (Niemcy). Udzielono 4.5 1943.

46c², 111 **31766.** Robert Bosch G. m. b. H., Stuttgart. Chłodzona dysza wtryskowa. 1.8 1940. Pierwsz. 2.2 1939 (Niemcy). Udzielono 4.5 1943.

46c², 111 **31767.** Robert Bosch G. m. b. H., Stuttgart. Zawór wtryskowy do silników spalinowych. 1.8 1940. Pierwsz. 23.2 1939 (Niemcy). Udzielono 4.5 1943.

46c², 115/03 **31764.** Robert Bosch G. m. b. H., Stuttgart. Zespół pomp wtryskowych do silników spalinowych. 1.8 1940. Pierwsz. 15.11 1938 (Niemcy). Udzielono 4.5 1943.

46c⁴, 1 **31794.** Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga. Urządzenie do chłodzenia powietrzem cylindrów silników spalinowych. 3.6 1941. Pierwsz. 26.7 1940 (Czechy i Morawy). Udzielono 6.5 1943.

46c⁴, 1 **31803.** Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga. Urządzenie do chłodzenia powietrzem silników spalinowych o cylindrach ułożonych naprzeciwko siebie. 15.7 1941. Pierwsz. 29.7 1940 (Czechy i Morawy). Udzielono 6.5 1943.

46c⁴, 1 **31810.** Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga. Urządzenie do chłodzenia powietrzem wielocylindrowych silników samochodowych. 26.7 1941. Pierwsz. 30.7 1940 (Czechy i Morawy). Udzielono 7.5 1943.

46c⁴, 12 **31802.** Ringhoffer-Tatra Werke A. G., Praga. Urządzenie kontrolujące chłodzenie powietrzem silników spalinowych. 9.7 1941. Pierwsz. 27.7 1940 (Czechy i Morawy). Udzielono 6.5 1943.

46c⁴, 13 **31795.** Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga. Napęd dmuchawy silnika chłodzonego powietrzem. 3.6 1941. Pierwsz. 26.7 1940 (Czechy i Morawy). Udzielono 6.5 1943.

46c⁵, 14 **31790.** Fiat Società Anonima, Turyn. Urządzenie do rozruchu silnika spalinowego pojazdu mechanicznego. 5.4 1941. Pierwsz. 21.6 1940 (Włochy). Udzielono 6.5 1943.

47g, 27 **31823.** Schmidt'sche Heissdampf-Gesellschaft mit beschränkter Haftung, Kassel-Wilhelmshöhe. Zawór suwakowy z odciążonym suwakiem. 1.10 1941. Pierwsz. 2.12 1939 (Niemcy). Udzielono 7.5 1943.

49g, 15/01 **31812.** Messerschmitt G. m. b. H., Regensburg. Sposób wykonywania połączeń za pomocą nitów, zaopatrzonych w główki wpuszczane i urządzenie, służące do wykonywania tego sposobu. 8.8 1941. Pierwsz. 19.12 1939 dla zastrz. 1, 2, 4, 5, 6, 7 i 8; 29.3 1940 dla zastrz. 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 i 17 oraz 18.11 1940 dla zastrz. 3 (Niemcy). Udzielono 7.5 1943.

53i, 2/02 **31778.** Friedrich Viditz, Wiedeń. Sposób wytwarzania zapraw do zup i wytworów o charakterze zapraw. 9.11 1940. Pierwsz. 10.11 1939 (Niemcy). Udzielono 4.5 1943.

53k, 1/01 **31692.** Felix Trzoska, Bad Kreuznach. Sposób oczyszczania i wyjaławiania soków roślinnych. 14.4 1938. Pierwsz. 23.4 1937 (Niemcy). Udzielono 16.4 1943.

53k, 1/01 **31706.** Chemische Fabrik Joh. A. Benckiser G. m. b. H., Ludwigshafen n. R. Sposób powiększania trwałości materiałów higroskopijnych. 26.10 1938. Pierwsz. 2.11 1937 (Niemcy). Udzielono 19.4 1943.

53l, 11/10 **31683.** Ateliers Heuze, Malevez & Simon Réunis Société Anonyme, Auvelais. Urządzenie do obróbki mas pastowatych, zwłaszcza masy czekoladowej. 13.11 1937. Pierwsz. 12.11 1937 (Belgia). Udzielono 16.4 1943.

54g, 11/20 **31762.** C. & A. Brenninkmeyer, Berlin. Urządzenie do wystawiania materiałów włókienniczych. 25.7 1940. Pierwsz. 13.12 1938 (Niemcy). Udzielono 4.5 1943.

54g, 11/60 **31771.** C. & A. Brenninkmeyer, Berlin. Etykieta. 30.8 1940. Pierwsz. 20.2 1939 (Niemcy). Udzielono 4.5 1943.

57a, 34/01 **31776.** Askania-Werke Aktiengesellschaft, Berlin. Aparat kinematograficzny z optycznym wyrównywaniem posuwu obrazów za pomocą pryzmatu obrotowego. 30.9 1940. Pierwsz. 27.6 1939 (Niemcy). Udzielono 4.5 1943.

57d, 7 **31825.** Heberlein & Co. A.-G., Wattwil. Sposób wytwarzania walca drukarskiego do odtwarzania wzorów półtonowych drogą fotomechaniczną w zastosowaniu do drukowania wyrobów włókienniczych. 3.10 1941. Pierwsz. 20.11 1940 (Szwajcaria). Udzielono 7.5 1943.

62b, 15/05 **31729.** Focke-Wulf Flugzeugbau Gesellschaft mit beschränkter Haftung, Brema. Urządzenie do samoczynnego wychylania steru pomocniczego zwłaszcza dla samolotów. 15.6 1939. Pierwsz. 16.6 1938 (Niemcy). Udzielono 22.4 1943.

62b, 22/02 **31698.** Società Anonima Aeroplani Caproni, Mediolan. Urządzenie do wyrównywania parcia aerodynamicznego, działającego na przesuwnie osadzony karabin lub karabiny, umieszczone na samolocie. 3.8 1938. Pierwsz. 4.8 1937 dla zastrz. 1—4; 13.9 1937 dla zastrz. 5—7 (Włochy). Udzielono 19.4 1943.

62c, 12/07 **31730.** Junkers Flugzeug-und-Motorenwerke Aktiengesellschaft, Dessau. Urządzenie do wykorzystywania energii wydyszyn. Dodatkowy do patentu nr 30487. 30.6 1939. Pierwsz. 9.7 1938 (Niemcy). Udzielono 22.4 1943.

62c, 12/07 **31731.** Junkers Flugzeug-und-Motorenwerke Aktiengesellschaft, Dessau. Urządzenie do ulepszonego wykorzystywania energii wydyszyn. Dodatkowy do patentu nr 30487. 30.6 1939. Pierwsz. 9.7 1938 (Niemcy). Udzielono 22.4 1943.

62c, 12/07 **31734.** Junkers Flugzeug-und-Motorenwerke Aktiengesellschaft, Dessau. Urządzenie do ulepszonego wykorzystywania energii wydyszyn. Dodatkowy do patentu nr 30487. 7.7 1939. Pierwsz. 9.7 1938 (Niemcy). Udzielono 22.4 1943.

62c, 12/07 **31737.** Junkers Flugzeug-und-Motorenwerke Aktiengesellschaft, Dessau. Urządzenie do wykorzystywania energii wydyszyn. 25.7 1939. Pierwsz. 2.9 1938 (Niemcy). Udzielono 1.5 1943.

62c, 12/07 **31739.** Junkers Flugzeug-und-Motorenwerke Aktiengesellschaft, Dessau. Urządzenie do ulepszonego wykorzystywania energii wydyszyn silników spalinowych do napędu statków powietrznych. Dodatkowy do patentu nr 30487. 4.8 1939. Pierwsz. 3.9 1938 (Niemcy). Udzielono 1.5 1943.

63a, 10/05 **31817.** Vereinigte Oberschlesische Hüttenwerke Aktiengesellschaft, Gliwice. Poprzeczka osiowa do kół wozów rolniczych. 2.9 1941. Pierwsz. 11.9 1940 (Niemcy). Udzielono 7.5 1943.

63c, 1/05 **31791.** Fiat Società Anonima, Turyn. Przekładnia do samochodów ciężarowych o napędzie elektrycznym. 8.4 1941. Pierwsz. 29.10 1940 (Włochy). Udzielono 6.5 1943.

63c, 19/01 **31809.** Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga. Urządzenie do regulowania dopływu paliwa do silnika pojazdu mechanicznego. 24.7 1941. Pierwsz. 31.7 1940 (Czechy i Morawy). Udzielono 6.5 1943.

63c, 34/01 **31811.** Maybach-Motorenbau Gesellschaft mit beschränkter Haftung, Friedrichshafen n. B. Urządzenie do przenoszenia mocy zwłaszcza w pojazdach silnikowych. 6.8 1941. Pierwsz. 13.8 1940 (Niemcy). Udzielono 7.5 1943.

63c, 43/30 **31748.** Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga-Smichov. Samochód z silnikiem umieszczonym w tyle. 30.3 1940. Pierwsz. 4.1 1939 (Czechosłowacja). Udzielono 1.5 1943.

63c, 43/30 **31807.** Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga. Karoseria do pojazdów mechanicznych o zmniejszonym oporze powietrza. 22.7 1941. Pierwsz. 31.7 1940 (Czechy i Morawy). Udzielono 6.5 1943.

63c, 43/50 **31796.** Daimler-Benz Aktiengesellschaft, Stuttgart. Ruchome połączenie nadwozia z podwoziem lub zespołem osiowym. 3.6 1941. Pierwsz. 6.6 1940 (Niemcy). Udzielono 6.5 1943.

63c, 67 **31761.** Kienzle Apparate A. G., Villingen, Schwarzwald. Urządzenie do doprowadzania gazów z cylindra silnika spalinowego do dzwonu zbiorczego, zwłaszcza w samochodach, np. do uruchomiania tymi gazami gwizdawki sygnałowej. 20.7 1940. Pierwsz. 14.9 1939 (Niemcy). Udzielono 4.5 1943.

63c, 72 **31804.** Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga. Urządzenie do doprowadzania powietrza chłodzącego do komory silnika w pojazdach o liniach opływowych z silnikiem umieszczonym z tyłu. 15.7 1941. Pierwsz. 30.7 1940 (Czechy i Morawy). Udzielono 6.5 1943.

63c, 72 **31806.** Ringhoffer-Tatra-Werke A. G., Praga. Umieszczenie chłodnic oleju w pojazdach z nadwoziem o kształtach opływowych i z silnikiem chłodzonym powietrzem, umieszczonym z tyłu pojazdu. 22.7 1941. Pierwsz. 31.7 1940 (Czechy i Morawy). Udzielono 6.5 1943.

63h, 3 **31742.** Brennabor-Werke Aktiengesellschaft, Brandenburg. Łamana rama rowerowa. 21.3 1940. Pierwsz. 23.3 1939 (Niemcy). Udzielono 1.5 1943.

63i, 11/01 **31797.** Metallwerk Alfred Schwarz Aktiengesellschaft, Fröndenberg-Ruhr. Hamulec klockowy, zwłaszcza do piast hamulców wstecznych. 13.6 1941. Pierwsz. 13.6 1940 (Niemcy). Udzielono 6.5 1943.

65f[1], 5 **31824.** Schmidt'sche Heissdampf-Gesellschaft mit beschränkter Haftung, Kassel-Wilhelmshöhe. Siłownia okrętowa z generatorem gazowym. 1.10 1941. Pierwsz. 19.11 1940 (Niemcy). Udzielono 7.5 1943.

67a, 32/01 **31725.** Friedrich Deckel Präzisions-Mechanik und Maschinenbau, Monachium. Urządzenie obrotowe do obrabiarek. Dodatkowy do patentu nr 29906. 5.5 1939. Pierwsz. 10.6 1938 (Niemcy). Udzielono 22.4 1943.

67a, 32/01 **31726.** Fredrich Deckel Präzisions-Mechanik u. Maschinenbau, Monachium. Urządzenie obrotowe do obrabiarek. Dodatkowy do patentu nr 29906. 5.5 1939. Pierwsz. 2.6 1938 (Niemcy). Udzielono 22.4 1943.

72a, 12 **31781.** Zbrojovka Brno A. S., Praga. Zamek do broni palnej. 29.11 1940. Pierwsz. 22.12 1939 (Czechy i Morawy). Udzielono 4.5 1943.

72d, 6 **31780.** Fried. Krupp Aktiengesellschaft, Essen. Pocisk ćwiczebny. 29.11 1940. Pierwsz. 14.12 1939 (Niemcy). Udzielono 4.5 1943.

72f, 15/16 **31792.** Askania-Werke Aktiengesellschaft, Berlin. Przekładnia z kół ciernych, połączona z przyrządem do obliczania, zwłaszcza do określania wyprzedzenia przy strzelaniu do celów ruchomych. 23.4 1941. Pierwsz. 17.5 1940 (Niemcy). Udzielono 6.5 1943.

75c, 22/01 **31768.** Robert Bosch G. m. b. H., Stuttgart. Przyrząd natryskowy np. do farb. Dodatkowy do patentu nr 28991. 6.8 1940. Pierwsz. 23.2 1939 (Niemcy). Udzielono 4.5 1943.

76b, 37 **31709.** Sächsische Textilmaschinenfabrik vorm. Rich. Hartmann Aktiengesell-

schaft, Chemnitz. Sposób wytwarzania wyciągalnej taśmy z włókien bez końca i urządzenie do wykonywania tego sposobu. 10.12 1938. Pierwsz. 5.2 1938 (Niemcy). Udzielono 19.4 1943.

76c, 10/05 **31720.** Ernst Gessner Aktiengesellschaft, Aue. Urządzenie do chwytania zerwanych nici w przędzarkach obrączkowych. 22.3 1939. Pierwsz. 28.3 1938 dla zastrz. 1,4; 24.10 1938 dla zastrz. 2, 3, 5 (Niemcy). Udzielono 20.4 1943.

76d, 18 **31691.** Carl Hamel Aktiengesellschaft, Siegmar-Schönau k. Chemnitz. Pałąkowaty trzymak cewki do nawijania w cewiarkach. 5.4 1938. Udzielono 16.4 1943.

81c, 15 **31736.** Steatit-Verkaufsgesellschaft A. G., Bazyleja. Zamknięcie tubki z podwójnym zaworem talerzowym. 21.7 1939. Pierwsz. 3.8 1938 (Szwajcaria). Udzielono 1.5 1943.

81c, 20 **31728.** Rudolf Sandell, Sztokholm. Składane pudełko na jaja. 8.5 1939. Pierwsz. 12.5 1938 dla zastrz. 1—3 (Szwecja). Udzielono 22.4 1943.

81d, 1 **31733.** Otto Ballert, Berlin-Rummelsburg. Wóz na śmiecie. 5.7 1939. Pierwsz. 14.7 1938 dla zastrz. 1—5; 22.6 1939 dla zastrz. 6—9 (Niemcy). Udzielono 22.4 1943.

81d, 1 **31744.** Hilding Linde, Kalmar. Zbiornik do materiałów sypkich, np. śmieci. 26.3 1940. Pierwsz. 1.4 1939 (Szwecja). Udzielono 1.5 1943.

82a, 19/01 **31711.** Maschinenfabrik Friedrich Haas Kom. Ges., Lennep (Rhld). Suszarka bębnowa np. do szmat lub materiałów włóknistych. 1.2 1939. Pierwsz. 17.10 1938 dla zastrz. 3 (Niemcy). Udzielono 20.4 1943.

85b, 1/05 **31769.** Permutit Aktiengesellschaft, Berlin. Sposób traktowania dodatkowego wymienników anionów, zregenerowanych substancjami zasadowymi. 12.8 1940. Pierwsz. 31.8 1939 (Niemcy). Udzielono 4.5 1943.

87b, 2/02 **31735.** Stahlwerk Mark Wengern A.-G., Wengern. Pneumatyczne narzędzie udarowe z stawidłem suwakowym. 14.7 1939. Pierwsz. 4.2 1939 (Niemcy). Udzielono 22.4 1943.

PRZYWRÓCENIE MOCY PATENTÓW

Na wniosek firmy „E. Merck", Darmstadt, z dn. 18 września 1942 r. o sprawdzenie prawomocnego orzeczenia Urzędu Patentowego w Warschau, którym został unieważniony patent Nr **9542,** Niemiecki Sąd Patentowy (Deutscher Patentgerichtshof) na posiedzeniu odbytym w Urzędzie Patentowym Rzeszy w Berlinie dn. 10 maja 1943 r. postanowił jak następuje:

Zastrzeżeniu 2 udzielonego a następnie unieważnionego przez Urząd Patentowy w Warschau patentu Nr 9542 przywraca się moc ze skutkami od chwili unieważnienia patentu.

Opłaty roczne za czas ubiegły są płatne w ciągu dwu miesięcy od doręczenia niniejszego rozstrzygnięcia. —

(Akt. Z. N. Pr. 1/42).

Na wniosek „I. G. Farbenindustrie Akt.-Ges.", Leverkusen, z dn. 14 sierpnia 1942 r. o sprawdzenie prawomocnego orzeczenia Urzędu Patentowego w Warschau, którym został unieważniony patent Nr **17967,** Niemiecki Sąd Patentowy (Deutscher Patentgerichtshof) na posiedzeniu odbytym w Urzędzie Patentowym Rzeszy w Berlinie dn. 9 marca 1943 r. postanowił jak następuje:

Udzielonemu przez Urząd Patentowy w Warschau a następnie unieważnionemu patentowi Nr 17967 przywraca się pełną moc ze skutkami od chwili unieważnienia.

Opłaty roczne za czas ubiegły są płatne w ciągu dwu miesięcy od doręczenia niniejszego rozstrzygnięcia. —

(Akt. Z. N. Pr. 2/42).

54

OPISY PATENTOWE

Zgodnie z postanowieniem art. 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 384) Urząd Patentowy opublikował w dalszym ciągu następujące opisy patentowe:

13 kwietnia 1943 — Nr Nr 31114-31138;
15 kwietnia 1943 — Nr Nr 31464-31488;
19 kwietnia 1943 — Nr Nr 31139-31163;
23 kwietnia 1943 — Nr Nr 31164-31188;
27 kwietnia 1943 — Nr Nr 31489-31513;
30 kwietnia 1943 — Nr Nr 31189-31213.

Opublikowane opisy patentowe można nabywać w Urzędzie Patentowym, ul. Elektoralna 2, pokój 166, po cenie 1 zł za egzemplarz.

55

WZORY

Rejestracja wzorów użytkowych i zdobniczych

Tłustym drukiem oznaczono numer rejestracji. Liczby i litery przed numerem rejestracji oznaczają klasę i podklasę, do której zaliczono wzór. Następnie kolejno są umieszczone: data rejestracji w nawiasie, nazwisko właściciela wzoru, oznaczenie wzoru i data zgłoszenia.

A. WZORY UŻYTKOWE

11e **8884** (19.4 1943). Stanisław Wierzbicki, Żelisławice. Karta do kartoteki z oznacznikiem. 23.12 1942.

21c **8882** (16.4 1943). Firma C. Lorenz Aktiengesellschaft, Berlin. Złącze kablowe przyrządów elektrycznych do przenoszenia wiadomości. Pierwsz. 17.7 1941 (Niemcy). 11.4 1942.

36a **8886** (30.4 1943). Wacław Palenko, Warschau. Piec-kuchenka. 9.10 1942. Wzór zależny od wzoru Nr rej. 8735.

36b **8885** (19.4 1943). Emil Walcher, Krakau. Kuchenka elektryczna służąca jako piecyk ogrzewczy. 24.12 1942.

77f **8887** (30.4 1943). Walter Rosner, Warschau. Zabawka. 13.1 1943.

79b **8883** (19.4 1943). Firma B-cia Lesińscy Fabryka Gilz „Tęcza", Warschau. Gilza do papierosa. 13.9 1940.

B. WZORY ZDOBNICZE

15 **6935** (3.5 1943). Zakład Opieki N. M. Panny, Tschenstochau. Imitacje tkanin dzianych. 30.4 1943.

56

ZNAKI TOWAROWE

REJESTRACJA

Po numerze rejestru podana jest data zarejestrowania. Po skrócie „Pierw." umieszczona jest data, od jakiej liczy się pierwszeństwo znaku. Skrót „Konw. Zw." wskazuje, że na zasadzie art. 4 Konwencji Związkowej Paryskiej przysługuje pierwszeństwo ze zgłoszenia wcześniejszego w innym kraju, należącym do Związku.

Nr Rej. 32015—32016. 10.4 1943. **Pierw.** 6.6 1942. **Fa. Chemische Fabrik „Erbe" E. & R. Janson.** Posen. Fabryka produktów chemicznych. **Towary:** środki lecznicze i dezynfekcyjne.

nr 32015

Allatrol—Erbe

Towary: środki lecznicze, higieniczne, dentystyczne, dezynfekcyjne i odżywcze, perfumerie, kosmetyki, mydła i inne środki toaletowe.

nr 32016

Erbefan

Nr Rej. 32017. 10.4 1943. **Pierw.** 17.11 1942. **Fa. Robert Klaas.** Solingen-Ohligs. Wyrób i sprzedaż artykułów stalowych i żelaznych. **Towary:** scyzoryki, noże sprężynowe, brzytwy, nożyce.

Nr Rej. 32018. 10.4 1943. **Pierw.** 25.11 1942. **Fa. Carl Rader.** Solingen. Wyrób i sprzedaż artykułów stalowych. **Towary:** noże stołowe, noże deserowe, noże do chleba, noże kuchenne, noże do warzyw, noże rzeźnicze, raki, noże kieszonkowe, noże myśliwskie, noże piekarskie i cukiernicze, noże szewskie, noże rymarskie, noże introligatorskie i brzytwy, widelce, łyżki stołowe, łyżeczki do kawy, łyżki wazowe, nożyce, topory, szable, korkociągi.

Nr Rej. 32019—32020. 10.4 1943. **Pierw.** 7.12 1942. **Fa. Viktor Vitali.** Wien. Hurtownia wyrobów stalowych i odznak wojskowych. **Towary:** wyroby nożownicze łącznie ze wszelkiego rodzaju przyborami do golenia, do pedicure i manicure, narzędzia, drobne wyroby żelazne, łyżwy, przybory domowe i kuchenne, stalowe narzędzia ogrodnicze i rolnicze (z wyjątkiem noży do sieczkarń), pędzle metalowe oraz wszelkiego rodzaju lusterka do przyborów do golenia; wszelkiego rodzaju przybory dla formacji mundurowych, jak czapki, mundury, rękawiczki, krawatki, kołnierzyki do koszul, koszule, płaszcze gumowe i skórzane, harapy i baty, galanteria metalowa, jak guziki, wszelkiego rodzaju odznaki, okucia do pasów i rzemieni naramiennikowych, liczby, litery, gwiazdki, wszelkiego rodzaju wyroby metalowe umieszczane na przedmiotach mundurowych; galanteria włókiennicza, jak odznaki kołnierzowe, naramienniki, odznaki noszone na piersiach, odznaki na czapki, kwasty, rzemienie do rękojeści, opaski naramienne, sznury, wszelkiego rodzaju wyroby tkane haftowane ręcznie lub maszynowo noszone na mudurach.

nr 32019

Towary: pędzle, wyroby nożownicze, narzędzia, drobne wyroby żelazne, łyżwy, przybory domowe i kuchenne, stalowe narzędzia ogrodnicze i rolnicze.

nr 32020

Nr Rej. 32021. 10.4 1943. **Pierw.** 10.8 1939 (Niemcy). **Fa. I. F. Schwarzlose Söhne.** Berlin. Wyrób i sprzedaż środków perfumeryjnych i kosmetycznych. **Towary:** perfumerie, olejki eteryczne, mydła, sole do kąpieli, sole orzeźwiające, krochmal i preparaty krochmalowe do celów kosmetycznych i perfumeryjnych.

Einsa

Nr Rej. 32022—32023. 15.4 1943. **Pierw.** 29.10 1942. **Fa. Paul Nachtigal.** Danzig. Fabryka artykułów żywnościowych. **Towary:** napoje bezalkoholowe, lemoniady, lemoniady musujące, wody mineralne, esencje i ekstrakty do wytwarzania tych napojów.

nr 32022

nr 32023

Nr Rej. 32024. 15.4 1943. **Pierw.** 2.12 1942. **Fa. Paul Nachtigal.** Danzig. Fabryka artykułów żywnościowych. **Towary:** proszki do wyrobu puddingów, sosów i proszki do pieczenia.

Nr Rej. 32025. 15.4 1943. **Pierw.** 10.12 1942. **Fa. Gebr. Webendörfer.** Hamburg. Handel przywozowy, wywozowy i tranzytowy. **Towary:** broszki, naszyjniki, branzolety, obrączki, łańcuszki do zegarków, do kluczy i do celów podobnych, igły o charakterze sportowym (z metali szlachetnych i nieszlachetnych, częściowo zaopatrzonych w kamienie szlachetne lub nieszlachetne), zegarki na rękę, kieszonkowe, stołowe, ścienne, stojące, budziki, chronografy, zegary sportowe, chronometry, budziki podróżne, zapalniczki, etui skórzane, grzebienie, garnitury toaletowe.

Nr Rej. 32026—32028. 15.4 1943. **Pierw.** 8.1 1943. **Fa. Saatzuchtwirtschaft K. v. Kameke.** Köslin. Hodowla kartofli. **Towary:** ziemniaki do sadzenia, ziemniaki jadalne i ziemniaki do przerobu fabrycznego.

nr 32026

Carnea

nr 32027

Olympia

nr 32028

Akebia

Nr Rej. 32029. 15.4 1943. **Pierw.** 20.6 1942. **Fa. Chemische Fabrik „Erbe“ E. & R. Janson.** Posen. Fabryka artykułów chemicznych. **Towary:** środki lecznicze, higieniczne, dentystyczne, dezynfekcyjne, odżywcze, ekstrakty słodowe, preparaty farmaceutyczne, materiały apteczne i opatrunkowe, prezerwatywy, perfumerie, kosmetyki i inne środki toaletowe, gąbki, wykałaczki.

Pankretan

Nr Rej. 32030. 15.4 1943. **Pierw.** 9.7 1942. **Fa. Simbox Patentkoffer Ernst Boecker.** Berlin. Handel przyborami do podróży oraz wyrobami z tektury i papieru. **Towary:** przybory podróżne, w szczególności kufry i wieszaki do kufrów, towary papierowe i tekturowe w szczególności kartony i torby.

Simbox

Nr Rej. 32031—32034. 21.4 1943. **Pierw.** 19.2 1943. **Fa. Lechleuthner G. m. b. H. Chemisch-Pharmazeutische Fabrik.** Frankfurt a. M. Fabryka środków chemiczno-farmaceutycznych. **Towary:** środki lekarskie, preparaty chemiczno-farmaceutyczne i kosmetyczne, preparaty witaminowe i tranowe do leczenia ludzi i celów weterynaryjno-medycznych oraz jako środki odżywcze, preparaty medyczne, preparaty weterynaryjno-medyczne, środki dezynfekcyjne, środki do pielęgnowania zębów, dietetyczne środki spożywcze.

nr 32031

Towary: preparaty farmaceutyczne, preparaty witaminowe do leczenia ludzi i celów weterynaryjno-medycznych oraz jako dietetyczne środki odżywcze, środki spożywcze dietetyczne.

nr 32032

Becevitol

Towary: produkty chemiczne do celów medycznych i higienicznych, preparaty farmaceutyczne, plastry, materiały opatrunkowe, środki dezynfekcyjne, środki kosmetyczne, środki do pielęgnowania skóry, włosów i ciała, środki do pielęgnowania nóg (z wyjątkiem mydeł i środków do mycia), proszek do rozsiewania, puder do rozsiewania, naczynia do rozsiewania, puszki do rozsiewania.

nr 32033

Pudan

Towary: środki lecznicze, produkty chemiczne do celów medycznych i higienicznych, preparaty farmaceutyczne.

nr 32034

Tetravitol

Nr Rej. 32035—32038. 21.4 1943. **Pierw.** 19.2 1943. **Fa. Z. P. A. Zigaretten-Papier-Kommanditgesellschaft Behr Jaux & Co.** Wien. Wytwórnia i sprzedaż bibułek papierosowych i innych towarów papierniczych. **Towary:** gilzy papierosowe, bibułki papierosowe.

nr 32035

Zetpea

nr 32036

Buddha

Towary: papier higieniczny, serwetki papierowe, obrusy papierowe, towary papiernicze, gilzy papierosowe, bibułki papierosowe.

nr 32037

Teddy

Towary: gilzy papierosowe, bibułki papierosowe.

nr 32038

Roghi

Nr Rej. 32039. 21.4 1943. **Pierw.** 28.11 1942. **Fa. Deutsche Einkaufsgenossenschaft für Textilwaren eingetr. Gen. m. beschr. Haftpfl.** Erfurt. Spółdzielnia dla zakupu bielizny, towarów wełnianych i krótkich. **Towary:** nakrycia głowy, ozdoby, sztuczne kwiaty, obuwie, artykuły pończosznicze, trykotaże, części ubioru, bielizna osobista, pościelowa i stołowa, gorsety, krawaty, szelki, grzebienie, gąbki, przyrządy toaletowe, materiał do czyszczenia, artykuły szczotkarskie, igły, żelazo drobne (haczyki, uszka), towary kuśnierskie, nici, towary powroźnicze, włókna przędzalne, materiał do wyściełania; ozdoby na choinkę, sztuczna biżuteria, ozdoby-imitacje, guma, produkty zastępcze gumy, parasole, laski, przybory do podróży, towary z drzewa, kości, rogu, fiszbinu, perłowej macicy, celuloidu, galalitu i materiałów podobnych, towary tokarskie, pościel, łóżka żelazne i drewniane,

meble, lustra, artykuły wyściełane, obicia, materiał dekoracyjny, papier, wyroby z tektury, kartony, wyroby drukarskie, pasmanterie, wstążki, artykuły do obszywek, guziki, koronki, wyroby hafciarskie, towary drobne, mianowicie bawełniane, wełniane, lniane, półlniane, jedwabne i taśma gumowa, konfekcyjna taśma gumowa (podwiązki do pończoch i skarpet, paski), bramowanie, sznurki, obszywki, sznurki plecione, borty, paski bawełniane i wełniane, iglice, koronki bawełniane i lniane, nici, flora do kapeluszy i na rękawy, monogramy do bielizny, naparstki, zapięcia i pręty do gorsetów, zapięcia do talii, fiszbin, kołnierzyki męskie, festony, ryszki; pikoty, kaptury, kołnierze koronkowe, towary wełniane a mianowicie: kaptury, kaftany, szale, wyroby pończosznicze, chustki do nosa, ręczniki, prześcieradła, ścierki, ścierki do szorowania, chusty (pledy), chustki na szyję, szale balowe, obrusy, ręczniki kąpielowe, chusty do maglowania, ścierki do kurzu i do polerowania, spódnice, spódnice do kostiumów, towary skórzane, przyrządy gimnastyczne i sportowe, dywany, maty, linoleum, ceraty, kołdry, firany, chorągwie, worki, wyroby tkane i dziane, filc.

Nr Rej. 32040. 28.4 1943. **Pierw.** 30.12 1942. **Fa. Kaweco Badische Füllfederfabrik Friedrich Grube.** Wiesloch b. Heidelberg. Fabryka piór i przyborów pisarskich. **Towary:** pióra i pióra wieczne.

Kaweco

Nr Rej. 32041. 28.4 1943. **Pierw.** 30.12 1942. **Fa. Kaweco Badische Füllfederfabrik Friedrich Grube.** Wiesloch b. Heidelberg. Wytwórnia i sprzedaż piór wiecznych i ołówków wiecznych. **Towary:** pióra wieczne i ołówki wieczne.

Styleco

Nr Rej. 32042. 28.4 1943. **Pierw.** 30.12 1942. **Fa. Kaweco Badische Füllfederfabrik Friedrich Grube.** Wiesloch b. Heidelberg. Fabryka piór i przyborów pisarskich. **Towary:** pióra wieczne, obsadki do piór, ołówki zwykłe i pręciki do ołówków mechanicznych, skórzane futerały, suszki i korytka do obsadek.

Ko — mio

Nr Rej. 32043. 28.4 1943. **Pierw.** 30.12 1942. **Fa. Kaweco Badische Füllfederfabrik Friedrich Grube.** Wiesloch b. Heidelberg. Wytwórnia i sprzedaż piór wiecznych i ołówków wiecznych. **Towary:** pióra wieczne i ołówki wieczne.

Perkeo

Nr Rej. 32044. 28.4 1943. **Pierw.** 30.12 1942. **Fa. Kaweco Badische Füllfederfabrik Friedrich Grube.** Wiesloch b. Heidelberg. Wytwórnia i sprzedaż piór wiecznych, ołówków wiecznych i innych towarów pisarskich. **Towary:** pióra wieczne, ołówki wieczne i inne towary pisarskie.

Kaweco — Rationell

Nr Rej. 32045. 28.4 1943. **Pierw.** 30.12 1942. **Fa. Kaweco Badische Füllfederfabrik Friedrich Grube.** Wiesloch b. Heidelberg. Wytwórnia i sprzedaż piór wiecznych. **Towary:** pióra wieczne.

Pallas

Nr Rej. 32046. 28.4 1943. **Pierw.** 30.12 1942. **Fa. Kaweco Badische Füllfederfabrik Friedrich Grube.** Wiesloch b. Heidelberg. Wytwórnia i sprzedaż piór wiecznych i ołówków wiecznych. **Towary:** pióra wieczne i ołówki wieczne.

Aurumia — Prinzipal

Nr Rej. 32047. 28.4 1943. **Pierw.** 30.12 1942. **Fa. Kaweco Badische Füllfederfabrik Friedrich Grube.** Wiesloch b. Heidelberg. Wytwórnia i sprzedaż piór wiecznych, ołówków wiecznych i innych towarów pisarskich. **Towary:** pióra wieczne.

Kaweco — Krone

Nr Rej. 32048. 28.4 1943. **Pierw.** 30.12 1942. **Fa. Kaweco Badische Füllfederfabrik Friedrich Grube.** Wiesloch b. Heidelberg. Wytwórnia i sprzedaż piór wiecznych i ołówków wiecznych. **Towary:** pióra wieczne i ołówki wieczne.

Gruwo

Nr Rej. 32049—32050. 28.4 1943. **Pierw.** 30.12 1942. **Fa. Kaweco Badische Füllfederfabrik Friedrich Grube.** Wiesloch b. Heidelberg. Wytwórnia i sprzedaż materiałów pisarskich i kleiw. **Towary:** kleiwa.

nr 32049

Condor

nr 32050

Colleco

Nr Rej. 32051. 28.4 1943. **Pierw.** 30.1 1943. **Fa. Kaweco Badische Füllfederfabrik Friedrich Grube.** Wiesloch b. Heidelberg. Wytwórnia i sprzedaż piór wiecznych i ołówków wiecznych. **Towary:** pióra wieczne i ołówki wieczne.

Perplex

Nr Rej. 32052—32053. 28.4 1943. **Pierw.** 30.1 1943. **Fa. Kaweco Badische Füllfederfabrik Friedrich Grube.** Wiesloch b. Heidelberg. Wytwórnia i sprzedaż piór wiecznych, ołówków wiecznych i stalówek. **Towary:** pióra wieczne, ołówki wieczne i stalówki.

nr 32052

Kawecomatic

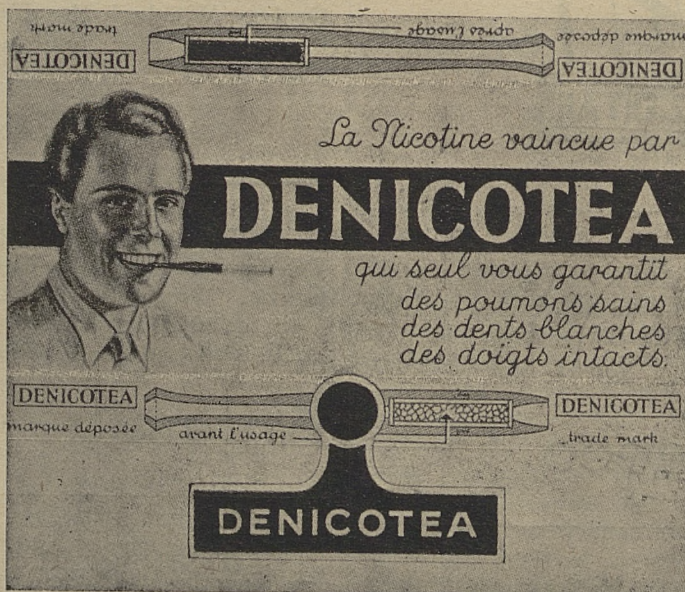
nr 32053

Kawecomat

Nr Rej. 32054. 28.4 1943. **Pierw.** 19.2 1943. **Fa. Deutsche Gold- und Silber Scheideanstalt vormals Roessler.** Frankfurt a/Main. Fabryka produktów chemicznych. **Towary:** termometry ze szkła hartowanego do celów leczniczych, zdrowotnych, chemicznych, optycznych, elektrotechnicznych, oraz do celów sygnalizowania, mierzenia i dozorowania.

Degussa-Hartglasthermometer

Nr Rej. 32055. 29.4 1943. **Pierw.** 21.11 1938. **Fa. Denicotea S. A.** Antwerpen. Wyrób i sprzedaż wyrobów tytoniowych i przyborów do palenia. **Towary:** tytoń, cygara, papierosy, cygarillosy, ustniki z filtrami do papierosów, ustniki z filtrami do cygar, filtry wypełnione kryształkami stanowiące wkładki do ustników wyżej wymienionych.

Nr Rej. 32056. 29.4 1943. **Pierw.** 19.6 1942. **Fa. Gerhard Göbel.** Breslau. Wytwórnia aromatów, środków spożywczych, proszów do pieczenia, środków wiążących ciasto, cukierków i lodów. **Towary:** proszek do pieczenia.

Backmima

PRZEDŁUŻENIE OCHRONY PRAWNEJ ZNAKÓW

(Po numerze rejestru podana jest data, do której przedłużono ochronę znaku)

22334	12. 2 1952	23666	7. 4 1953
22689	28. 4 1952	23684	20. 4 1953
22710	12. 5 1952	23702	22. 4 1953
23161	30. 9 1952	23708	22. 4 1953
23348	23.12 1952	23709	22. 4 1953
23406	18. 1 1953	23711	22. 4 1953
23492	18. 2 1953	23730	28. 4 1953
23493	18. 2 1953	23732	29. 4 1953
23511	22. 2 1953	23740	29. 4 1953
23512	22. 2 1953	23764	12. 5 1953
23575	9. 3 1953	23834	12. 6 1953
23576	9. 3 1953	23972	19. 7 1953
23580	9. 3 1953	23973	19. 7 1953
23644	31. 3 1953	23995	25. 7 1953
23662	7. 4 1953		

ZMIANY W REJESTRZE

a) Nr Rej. 3274, 3448, 3594, 3597, 4600, 4844, 6796, 6797 — prawo z rejestracji znaku przepisano z firmy: „Margarinewerke Kleve Gesellschaft mit beschränkter Haftung" na firmę „Margarinewerke Kleve Zweigniederlassung der „Margarine-Union" Vereinigte Öl- und Fett-Werke Aktiengesellschaft".

Nr Rej. 4448 — prawo z rejestracji znaku przepisano z firmy: „Milka" Nährmittelfabrik G. m. b. H." na firmę: „Milka" Nährmittelfabrik Zweigniederlassung der „Margarine-Union" Vereinigte Öl- und Fett-Werke Aktiengesellschaft'.

Nr Rej. 9979, 17871 — prawo z rejestracji znaku przepisano z firmy: „J. & S. Stempniewicz, Poznań" na firmę: „Parfümerie und Feinseifenfabrik J. Messing, Posen".

Nr Rej. 13858 — prawo z rejestracji znaku przepisano z firmy: „Estol-Aktiengesellschaft" na firmę: „Estol Zweigniederlassung der „Margarine-Union" Vereinigte Öl- und Fett-Werke Aktiengesellschaft".

Nr Rej. 19160, 20647, 21005, 21079, 21134, 21317, 22334, 22689, 22710, 23161, 25301, 25802, 28381 — prawo z rejestracji znaku przepisano z firmy: „R. Barcikowski Sp. Akc., Poznań" na firmę: „Chemische Fabrik „Erbe" E. & R. Janson, Posen".

Nr Rej. 19260, 19263, 19264, 19265, 19266 — prawo z rejestracji znaku przepisano z firmy: „Bleistiftfabrik vorm. Johann Faber Aktiengesellschaft, Norymberga (Niemcy)" na firmę: „A. W. Faber-Castell, Stein bei Nürnberg".

Nr Rej. 23511, 23512, 23575, 23576 — prawo z rejestracji znaku przepisano z firmy: „H. Th. Böhme Aktiengesellschaft" na firmę: „Böhme Fettchemie-Gesellschaft mit beschränkter Haftung".

Nr Rej. 27393 — prawo z rejestracji znaku przepisano z firmy: „Fabryka artykułów spożywczych „Luba" właśc. Jan Dobry, Poznań — Luboń" na firmę: „Nährmittelfabrik Erhard Lange K. G., Lobau Kreis Posen".

Nr Rej. 30886 — prawo z rejestracji znaku przepisano z firmy: „A. W. Faber Castell — Bleistiftfabrik A. G." na firmę: „A. W. Faber—Castell".

b) Nr Rej. 28781 — nazwa firmy: „Meirowsky & Co Aktiengesellschaft" zmieniona na: „Dielektra Aktiengesellschaft".

WYKREŚLENIA Z REJESTRU

Na podstawie art. 184 p. a) rozporządzenia z dn. 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 384) wykreślone zostały znaki towarowe zarejestrowane za następującymi numerami:

(Po numerze rejestru podana jest data wygaśnięcia prawa z rejestracji znaku)

18485	18. 7 1939	18841	2.10 1939
18589	5. 8 1939	21239	31. 3 1941
18590	5. 8 1939		

Na podstawie art. 184 p. c) rozporządzenia z dn. 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 384) wykreślony został znak towarowy zarejestrowany za następującym numerem:

(Po numerze rejestru podana jest data wygaśnięcia prawa z rejestracji znaku)

13105 — 31.10 1942